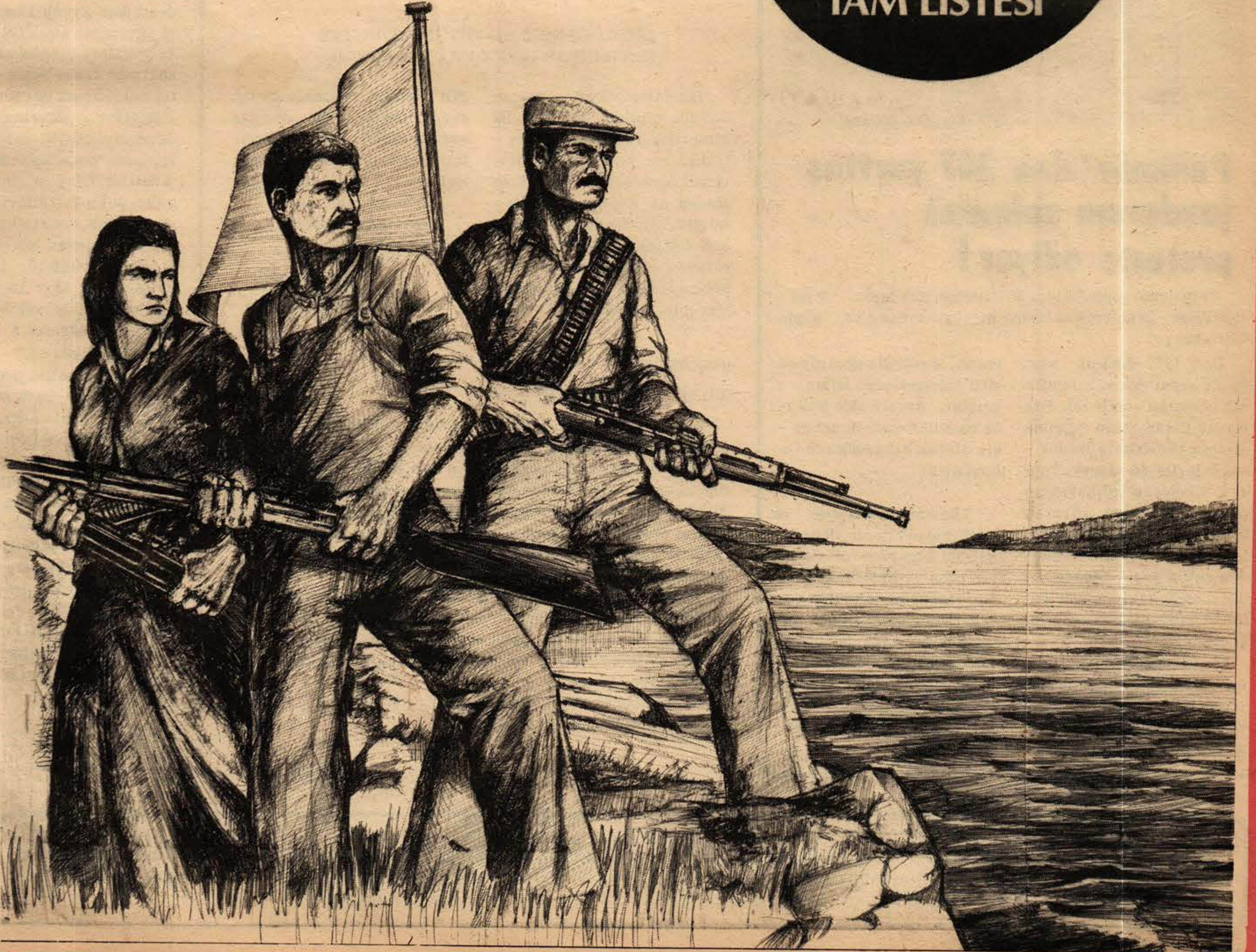
HALKIN SESİ

8 Mart 1977
250 Kuruş
99

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

YENİ ÇARLARIN 1976 YILINDA BOĞAZLARIMIZDAN GEÇEN SAVAŞ GEMİLERİNİN TAM LİSTESİ

Bilecik

BİKSAN İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ

Bizler Biksan kağıt fabrikasında çalışan 200 işçiyiz. İş yerimizde can güvenliği yoktur. Müdür bizi Müteahhidin üzerine yazdırdığı için sigortasız, 60 lira asgari ücretle çalışıyoruz. Öğle yemekleri için masa olmadığı için çalıştığımız yer de yemek yiyoruz. Sendikamız yoktur. Sendikaya üye olan 55 arkadaşı işten attılar. Mücadelemiz sonucu tekrar alındılar. Şimdi kendi istedikleri sendikaya kayıt etmek istiyorlar. Bunu protesto etmek için Vezirhan köylüleri suyu kestiler. Biz patronun adamlarına karşı mücadele ediyoruz.

Maden-İş 4'üncü Bölge'den Atılan Bir İşçi :

DİSK İŞTEN ATILAN İŞÇİLERİ YÜZÜSTÜ BIRAKTI

Ben Eylül ayındaki genel direniş sırasında işten atıldım. Bütün bölgeden toplam 200 kadar arkadaş benim durumumdadır. Bizim için özel olarak kara liste düzenlendi. Hiç bir yerde iş bulamıyoruz. Maddi bakımdan sıkıntı içindeyiz. Şu anda sendika brüt maaşımızın yüzde ellisini veriyor. Toplu sözleşme zamları bizim maaşlara yansımıyor. DİSK işçiden altı lira keserek bir "dayanışma fonu" kurdu. Epey para topluyor, ama biz bunları göremiyoruz.

MERSİN YERFISTIĞI FABRİKASI İŞÇİLERİ :

"YIKILSIN KADIN İŞÇİLER ÜZERİNDEKİ ORTAÇAĞ BASKILARI ! "

Mersin'de kurulu Yerfiskö Birlik fabrikası çevre köy ve kasabalardan gelen yerfıstığını işler. Fıstık çok tozludur, işçiler tozu olduğu gibi ciğerlerine çekerler. Fabrikada çalışan 80 işçinin tümü kadındır. Bunlar 18-20 yaşlarında genç kızlar ile çoğunluğu doğudan gelen Türkçe bilmeyen Kürt ve Türk kadınlarıdır. İşçiler Türk-İş'e bağlı Tez Büro - İş Sendikasına üyedirler. Fabrika Müdürü Kiper Ulusoy AP'lidir. Depo memuru MHP'li Mehmet Can ile ortaklaşa işçiler üzerinde her türlü baskıyı sürdürürler. Mehmet Can kadın işçileri evine götürerek özel işlerini yaptırır.

İşçileri işten çıkarmakla tehdit ederek MHP'lilerin kurmuş olduğu MİSK'e bağlı Türk Büro-İş'e üye ettiler. Daha sonra bunun farkına varan Tez Büro-İş temsilcisi İsa tekrar imza toplayarak ve işçilere anlatarak vazgeçirdi. Fabrikaya gelen Mehmet Can ve MİSK'li sendikacıları işçiler ellerine geçirdikleri teneke, sopa ve süpürgelerle kovaladılar. İşçilerin kararlı tutumu karşısında müdür ve uşakları neye uğradıklarını şaşırdılar.

Yıkılsın kadın işçiler üzerindeki ortaçağ baskıları !

Başında bize "sizi mutlaka işe aldıracağız, ne pahasına olursa olsun" dediler. Biz, "eğer olmayacaksa başından söyleyin de bari tazminatları alıp başka işe bakalım" dedik. Aradan biraz zaman geçti "işe aldıramazsak bile mutlaka tazminatları alacağız, ama siz gene işe bakın" dediler. "İş bulamayana biz yardım edeceğiz" dediler. Bize yalan söylüyor ve iki yüzlülük yapıyorlar.

Biz atıldıktan sonra taban direniş istedi, bu sefer tepe "kaybımız artar" diyerek karşı çıktı. Binlerce insanın atılması kayıp değil mi? Biz kırk milyonun çıkarına ve DGM'ye karşı gerekirse ölüme de gideriz. Ama bizi aptal yerine koyan, sadece kendini düşünen yöneticilerle değil. Bizle kayna şan bizi aydınlatan ve gerçekten fedakarca önümüze geçen yöneticilerle gideriz.

Mahkemelerimiz devam ediyor. DİSK sorumluluk almıyor. "Ben onları serbest bıraktım" diyor. Böylece bütün sorumluluğu bizim sırtımıza yıkmış oluyor.

GAZİANTEP'TE

FAŞİST SALDIRILAR

20 Şubat günü ODTÜ yurdu önünde toplanan komandolar yoldan geçen bir kişiyi elinde "Çin Savaşıyor" kitabı olduğu için dövdüler. Servis otobüsünü bekleyen üç çimento işçisini ellerinde ilerici gazeteler olduğu için dövdüler.

21 Şubat günü Keyvanbey pasajındaki Çıra Kitabevinin camlarını kırdılar. Devrimcilerin oturduğu İnci ve Şafak kıraathanelerini bastılar. Tabancayla bir CHP'liyi yaraladılar.

Faşistler ayrıca Yıldız Kitabevini, Tür-Da Bürosunu, Halk Kitabevini, " Özgür Gaziantep" gazetesini basmışlar ve camlarını kırmışlar. Ticaret Lisesi önünde bir öğrenciyi ağır yaralamışlardır.

Bütün bu saldırıların hesabı sorulacaktır.

Gaziantep'den Bir Devrimci

ADANA

FAŞİSTLER BİR DEVRİMCİYİ BIÇAKLADILAR

19 Şubat akşamı Bilgi İşlem Dersanesinden çıkan Erkek Lisesi öğrencisi Şefik Güler yüzleri maskeli sekiz on kadar faşistin saldırısına uğradı. Faşistler devrimci öğrenciyi çeşitli yerlerinden bıçaklayarak kaçtılar. Olay yerine gelen polis faşistlerin kaçmasına seyirci kaldı ve kanunsuz bir şekilde Şefik Güler' in evini aradı. Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan öğrenci amеliyat edildi.

Olayı ve polisi protesto eden Türkiye Birlik Partisi Adana Gençlik Kolları Başkanı polis tarafından Birinci Şube'ye götürülmüş ve baskıya uğramıştır. Polis hastanede yatan devrimciye de baskı yapmış, ziyarete gelenlerin isimlerini öğrenmeye çalışmıştır. Faşist saldırıyı ve polisin kanunsuz davranışlarını protesto ediyoruz!

Adanalı devrimciler

Pülümür'den 307 yurttaş jandarma zulmünü protesto ediyor !

Dergimize topladıkları 307 imzayı gönderen Pülümürlüler, jandarma zulmünü protesto ediyor ve şöyle diyorlar :

19. 2. 1977 akşamı saat 20-21 arası ilçemiz Jandarma komutan vekili Kd. Baş Çavuş Ertan Şahin yanına silahla kuşatılmış jandarmaerlerini de alarak, Tunceli-Erzincan yol kavşağındaki kahvehaneye girerek televizyon seyreden halka, hiç bir gerekçe göstermeden gelişi güzel hakaret edip o anda kahvehanede bulunan halkı sıra dayağından geçirmiştir.

Ertan Şahin, daha sonra çarşıya çıkarak eve gitmekte olan Necati Turan adındaki yurttaşı yine gerekçe göstermeksizin geri çevirerek, karakola götürüp çeşitli hakaretlerde bulunmuştur. Ayrıca ilçe halkına da küfür ederek sebepsiz olarak hakaretlerde bulunmuştur.

Tamamen yasa dışı ve keyfi hareketlerle ilçemiz halkını huzursuz ve tedirgin eden ve halkı tahrik eden jandarma komutan vekili Ertan Şahin'in bu tutumunu biz aşağıda imzala rı bulunanlar şiddet ve nefretle kınarız. Bu davranışlar halkımız üzerindeki faşist baskıların bir uzantısıdır.

LİSELİ GENÇLERE TÜTÜN MİTİNGİNE KATILDILAR DİYE CEZA VERİLİYOR

Bir faşist, Ocak ayının 25'inde yapılan "Tütün ve Bağımsızlık Yürüyüşü"ne katıldıklarını öne sürdüğü devrimci öğrencileri okul idaresinden Ali Kurtça'ya bildirmiştir. Ali Kurtça öğrencileri tek tek idareye çekip sorguya çekti, dayak attı. Neticede bazı arkadaşlara 3'er gün, bazılarına 7' şer gün okuldan uzaklaştırma cezası verildi. Bir arkadaş sürgün edildi. Biz bu baskılara karşı mücadele ettik Halktan 173 imza topladık.

Gerici eğitime son !

Yaşasın Demokratik Lise Kavgamız !

Tire Lisesi Devrimcileri

PAZARCIK

EL MÜSLÜMAN SEYRİ SON BULSUN !

Bizler Topaluşağı köyünün yoksul tarım işçileriyiz. Çöp toplama zamanı değil, çeşitli işkence ve küfür zamanı geldi. Biz bu kış ayında soğuk mevsimde sabahın erken saatinden akşamın 4'üne kadar çalışıyoruz. Dayıbaşı Ali Tode bizi 25 liraya ağaların hesabına çalıştırıyor. Bu bir süpürge parası değildir. Bununla kalmayarak çeşitli küfür ve tehditlerle ezmeye çalışıyor. Biz hakkımızı savunduğumuzda ağayla birlikte "el müslüman seyrine" diyor.

Bir gün sabah erken bizi zorla işe götürmek istedi. Biz de "bizi ucuz çalıştırıyorsun işe gitmeyeceğiz" dedik. Hırçınlaştı, bizi suçladı. Bütün köy halkı olarak dayıbaşından memnun olmadığımızı, ağalara yardakçılık yaptığını açıklayarak ayrılmasını istedik.

El müslüman seyri son bulsun ücretler belli olsun !

Dayıbaşılığa son !

Bir tarım işçisi

HALKIN SESİ / HAFTALIK SİYASİ DERGİ / SAHİBİ: HÜSEYİN KARANLIK / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: M. EMİN YILDIRIM/YÖNETİM YERİ : Yeniçeriler Cad. Çağlar Han 45/2, Çemberlitaş-İSTANBUL / YAZIŞMA ve ABONE ADRESİ: P. K. 1103 Karaköy-İSTANBUL / BASKI DAILY NEWS WEB OFSET / ABONE ŞARTLARI : Yurtiçi yıllık 125 TL. , altı aylık 65 TL. Yurt dışı yıllık 200 TL. , altı aylık 100 TL./ İLAN ŞARTLARI : Santimi 30 TL. / YAYIN İLANLARI: 200 TL. /GENEL DAĞITIM:TÜR-DA/ ANKARA DAĞITIM : FİKRİ NİGİŞ//

Halkın imzası

Rus gemilerinin, açık denizde avlanan balıkçı motorlarımıza ateş açtığı, dört motor ile balıkçılarımızın tutuklandığı haberi ancak bir iki gazetede yer aldı. Bu gazeteler de olayı üç beş satırla geçiştiriyorlardı.

Olay, hatıra Hora'nın Ege denizine açıldığı günleri getirmektedir. Ortalık, Yunanistan'a karşı düşmanlık yaygarasından ve teh - ditten geçilmiyordu. O tarihte Türkeş'ten Demirel'e ve Ecevit'e kadar çeşitli siyasi güç - lerin temsilcileri şovenizmde birbirleriyle yarışa girmişlerdi. Bugünkü tutum ise, tam bir sessizliktir. Ege'den Karadeniz'e çıkınca "milliyetçilerimizin" yerinde poyraz esmektedir. Siyaset adamlarından amirallere kadar, "denizlerdeki büyük menfaatlerimiz" konusunda şiddetli nutuk çeken zevat, bugün niçin sessizlik içindedir? Yoksa Karadeniz'in balığı başka bir balık mıdır?

Yeni Çarların ve onların uydusu durumundaki Bulgar revizyonistlerinin Karadeniz'de Türkiye'ye karşı küstahça bir tavır aldıklarını gösteren olaylar birbirini izlemiştir. Bulgar ve Rus makamlarının açık denizde avlanan balıkçılarımıza karşı giriştiği hukuk dışı eylemler ve zorbalığın son zamanlarda yükseldiği görülmektedir. Bulgarların balıkçılarımızı tutuklaması ve motorumuza el koyması, Rusların Karadeniz'de de 200 millik iktisadi alan uygulayacakları tehdidini savurmaları ve en son yukardaki olay, bunun örnekleridir.

Bütün bunlar, emperyalist devletlerin eskiden beri uygulayageldikleri siyasi baskı yöntemlerinden başka bir şey değildir. Olayların Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında imzalanması düşünülen siyasi işbirliği anlaşmasının geciktiği bir zamana rastlaması dikkat çekicidir.

Kıbrıs'a asker çıkarmak ve Yunanistan'la anlaşmazlıklar, Türkiye'yi ABD veya Rusya'dan birine daha fazla muhtaç duruma düşürmektedir. Küçük bir Üçüncü Dünya ülkesine karşı girişilen askeri eylem, gerici sonuçlarını her gün daha açık olarak göstermektedir. Bu eylemin bedeli, Türkiye'nin süper devletler karşısında başı daha eğik bir duruma düşmesi ve büyük devletlerin küstahlığına boyun eğmesidir.

Türkiye'nin Moskova'daki aç gözlü tefeciden kredi dilenen bir duruma geldiğini bütün bunlara eklersek, manzara daha da açık bir şekilde ortaya çıkar. Dışişleri Bakanını beş on gün sonra el açmak için Moskova'ya yollayacak bir ülkenin, Yeni Çarların küstahlığı karşısında başı dik bir tutum almasını beklemek fazla iyimserlik olur. Sosyal-emperyalistler, ekonomimizin kilit yerlerini, elektriğimizin şalterini boş yere ele geçirmiyor. Bütün bunlar ona isteklerini dayatma ve küstahlık yapma "hakkını" da sağlıyor.

Hükümet, Karadeniz'deki haklarımızı ve balıkçılarımızın güvenliğini korumaktan o kadar uzak bir tutum içindedir ki, Sovyetler Birliği'nin zorbalığını protesto edeceğine, balıkçıların tepkisini bastırmaya çalışıyor.

"Onurlu ve kişilikli dış politika" türünden sözleri ağzından eksik etmeyen Ecevit ise, hükümetten farklı bir tutum içinde değildir. Çünkü o, iktidar hesaplarını, sosyal-emperyalizmin Türkiye'deki işbirlikçileri ile kuracağı seçim ittifakları üzerine yapmaktadır. Türkiye'nin önündeki çetin meseleleri emekçi halkın gücüne dayanarak çözmek kararını alamayanlar ve bunda direnmeye gözü kesmeyenler, şu veya bu büyük devlet arasında manevralar yapmaktan, iktidara gelmek için süper devletlerin rızasını almaya çalışmaktan başka bir yol bulamazlar. "Onur", "kişilik", "saygınlık" gibi sözler, böylelerinin dilinde yalnız çağdaş bir görüntü yaratmaya hizmet ediyor.

Halktaki büyük cevheri göremeyen, halkın neleri başarmaya gücü yettiğini hiç bir zaman anlayamamış olan kimi aydınların tutumu da son derece öğreticidir. Bunlar, bazı eski Jöntürkler gibi onbeş yıl "özgürlük" mücadelesi verdikten sonra yorulmuşlardır. ABD emperyalizminin gerilediği şartlarda, kendilerine istikbal ve ikbal vadeden sosyal-emperyalizme bel bağlama yolunu tutmaktadırlar. İlericilikte, gardroptan ve Türk Dil Kurumu lügatından çıkıp da tarlaya ve fabrikaya kadar gidemeyen aydınların tarih boyunca önlerine çıkan tehlike budur.

Burjuvazi ve toprak ağalarının bütün kesimleri, Çağlayangil'i bugünlerde Moskova'ya uğurlarken birlik halinde davranıyorlar. Biraz kaygı duyanlar olsa da pek ses çıkarmıyor. MC hükümetinin Dışişleri ve Enerji Bakanları, bakalım halkın sırtından başka ne gibi anlaşmalara imza basacaklar?

Sosyal-emperyalistlerin Türkiye üzerindeki efendilik emelleri konusunda halkın da bir sözü olacaktır. Dışişleri bakanları Moskova'da imza atadursunlar, biz de buraya bir tarih düşüyor ve imza atıyoruz: Türkiye halkı, bağımsızlığına ne kadar tutkun, devrimci yetenekleri ve yaratıcılığı ne kadar güçlü bir halk olduğunu gösterecektir. 40 milyonluk Türkiye her türden emperyalizmi, işbirlikçi kapitalizmi ve toprak ağalığını yıkacak, kendi yurdunun efendisi olacaktır. Halk, bir şeyin altına imza attı mı, onu yapar. Yeni Çarlara boyun eğenlerin geleceği yoktur.

HALKIN SESİ

Biksan Kağıt Fabrikasında çalışan bir işçi

İSLAHİYE

SERİNKANLI KÖYLÜLERİ TOPRAKLARINI İŞGAL EDEN AĞAYA KARŞI DİRENİYOR

Toprak Reformu Ön Tedbirler Kanununa göre sekiz bin dönümlük hazine arazisi Serinkanlı köylülerine kiraya verilmişti. Yıllardan beri hazine toprağını bedelsiz olarak ekip biçen toprak ağası Haydar Vural silahlı adamlarıyla köye gelerek toprakları işgal etti. Köylüler ağaya karşı mücadele etti - ler.

Yargıtay 12'nci Hukuk Dairesi, Haydar Vural'ın haksızlığına ve toprakların köylülere ait olduğuna karar verdi. Yargıtay'da karara bağlanan mahkeme dosyası İslahiye mahkemesine gel - diğinde ağa Haydar Vural'ın avukatı mahkemeyi uzattır - dı. Ağa da zamanın uzamasından faydalanarak ekmiş olduğu toprakları biçmeyi planlamaktadır.

Bilal Gündeş

BOLU

EMNİYET VE OKUL MÜDÜRÜNE GÜVENMEKLE HATA ETTİK

Bir süre önce açılan okulumuzda öğrenim bugüne kadar normal devam etmişti. Bu durumdan memnun olmayan hakim sınıflar okulumuza baskı yapmaya başladılar.

17 Şubat günü okulumuzda ki az sayıdaki faşist ve diğer şehirlerden gelen faşistler, birlikte okulumuza saldırdılar. Okulumuzun camlarını kırdılar. Biz bu saldırılar sürerken okulda faşizmin yüzünü açıklayan konuşmalar yaptık ve tarafsız olan arkadaşlarımızın faşistlere karşı mücadeleye katılmalarını sağladık.

Okulda 4 saat kaldık. Okul müdürü ve Emniyet müdürü okuldan hiç bir saldırıya uğramadan çıkabileceği - mize dair söz verdiler. Oysa okuldan çıktığımızda bir yandan Emniyet Müdürü'nün emriyle polis, diğer taraftan da faşistler taş, demir çubuk ve sopalarla saldırdılar. Bu olay bize hakim sınıflara hiç bir zaman güvenmemek gerektiğini öğretti.

Okulumuzu asla faşistlere terketmeyeceğiz!

Bolu Teknik Bilimler Yüksek Okulu devrimcileri adına Mustafa Özdemiroğlu

KARAMAN'DAN 46 YURTSEVER :

"YILMAZ GÜNEY'E ÖZGÜRLÜK!"

Karaman'ın Kiraz köyünden dergimize 46 imzalı bir mektup gönderen yurtseverler Yılmaz Güney'e özgürlük istemektedirler.

Mektupta, tüm yurtsever sanatçılar üzerindeki faşist baskılar protesto edilerek şöyle denmektedir:

Tüm yurtsever ve demokratları "Yılmaz'a Özgürlük" sloganı etrafında mücadeleye çağırıyoruz.

KADIKÖY'DE OTOBÜS DURAĞINDA FAŞİSTLER BİR ÖĞRENCİYE SALDIRDILAR

Ben Kadıköy'de Mehmet Beyazıt Lisesi'nde okuyorum. Okulumuzda can güvenliğimizin kalmaması, idarenin baskı yapması, faşist saldırı ve tehditlerin yoğunlaşması üzerine bütün okul iki saatlik boykot yaptık. Bunun üzerine Sıtkı Nuhoğlu, Akif Göztoklusu ile, boykotu başlattığımız gerekçesiyle okuldan uzun süreli olarak uzaklaştırıldık.

Üzerimizdeki baskı ve tehditler okul dışında da devam etti. En son 1 Mart günü öğleyin Mazhar Beydeki Sosyal Sigortalar Hastanesinin önünde faşist komandoların silahlı saldırısına uğradım. Yolun ortasında aniden tabancayı belime dayayarak üzerimi aradılar. Hiç bir şey bulamayınca koluma girip götürmek istediler. Direnince de sille tokat dövmeye başladılar. Orada bulunan halkın ve esnafın müdahalesi ile beni bırakmak zorunda kaldılar.

Faşistler şunu iyi bilsinler ki, ne saldırı ne okuldan atma cezaları Demokratik Lise mücadelesini durduramayacaktır. Gençliği hiç bir baskı ve tehdit yıldıramaz.

Gençliğe Can Güvenliği!
Yaşasın Liseli Gençliğin Demokratik Lise Kavgası!

İstanbul Kadıköy'den Bir Proleter Devrimci

GÖRDES'Lİ YURTSEVERLER REVİZYONİST SALDIRILARI PROTESTO EDİYOR:

CHP gençlik lokalinde 5 Şubat Ankara mitingini değerlendirmek için 70 kadar yurtsever toplandı. Toplantıda revizyonistler teşhir edildi. Halkın revizyonist saldırılara duyduğu tepki dile getirildi. Yurtseverler toplantı sonunda revizyonist saldırıyı protesto etmek için toplanan 49 imzayı dergimize yollamışlardır.

1976 YILI İÇİNDE 15

BOĞAZLARDAN AKDENİZ'

BOĞAZLAR RUS SAVAŞ GEMİLERİNE KAPATILMALIDIR

1976 yılı içinde Boğazlardan Akeniz'e açılan Rus savaş gemilerinin borda numaralarını, geçiş sayılarını ve cinslerini yayınlıyoruz.

Yayınladığımız liste, Sovyetler Birliği'nin saldırgan emellerini gözler önüne sermektedir. Her yıl çok sayıda çıkarma gemisi, muhrip, denizaltı, kruvazör, hücumbot vs. imal eden sosyal-emperyalistler bu savaş araçlarını dünyanın bütün okyanus ve denizlerine yaymaktadırlar. Sovyetler Birliği'nden binlerce mil uzakta, çeşitli ülkelerin kıyılarının açıklarında, önemli geçitlerin ve deniz ulaşım yollarının civarında mevzilenmiş olan bu savaş makinasının barışçı amaçlarla, savunmayla hiç bir ilgisi yoktur. Bu emperyalist donanma Yeni Çarların bir dünya savaşı hazırlığının ifadesidir. Ayrıca Yeni Çarlar, savaş gemilerinin füzeleriyle tehdit ettikleri ülkeleri daha bugünden baskı ve denetim altına almaya çalışıyorlar.

Boğazlarımız, Sovyetler Birliği'nin dünya hegemonyası planlarında önemli bir yer tutuyor. Yeni Çarlar, kendileri için bir kilit durumunda bulunan Boğazlardan bugün açık bir geçit olarak ratahça yararlanıyorlar. Sosyal-emperyalistlerin, Boğazlardan geçirdikleri gemiler, özellikle Akdeniz ülkeleri için büyük bir tehdit oluşturmaktadır. Boğazlar Rus savaş gemilerine açık kaldığı sürece, Yeni Çarlar bundan Akdeniz'deki yayılmaları için yararlanmaktadır.

Rus savaş gemilerinin Boğazlardan Akdeniz'e her yıl 430 kadar geçiş yapmaları, gemilerin tek tek sırayla geçtiklerini farzedersek, her an karasularımızda bir Rus çıkarma gemisinin, bir Rus muhribinin, bir füze atarın bulunması anlamına gelir. Üstelik, 430 rakamı Rus gemilerinin sadece Akdeniz'e yaptıkları çıkışların toplamıdır. Buna aşağı yukarı bir o kadar da dönüş eklenmelidir.

Bütün bunların dışında MC hükümeti, Boğazlarla ilgili Montrö anlaşmasına da açıkça aykırı olduğu halde Rus uçak gemisi Kiev'in Akdeniz'e inişine boyun eğmiştir.

Bütün gerçekler ülkemizin ve tüm Akdeniz ülkelerinin güvenliği için Boğazların Yeni Çarların savaş gemilerine kapatılmasının zorunlu olduğunu ispatlıyor. Sosyal-emperyalist tehdit boyun eğme ve yatıştırma siyasetiyle değil, kararlı mücadeleyle göğüslenebilir.

Türkiye'nin Boğazlar üzerindeki egemenliği sınırlanamaz.

Boğazlar Rus savaş gemilerine kapatılmalıdır.

Hangi cins gemiler kaç geçiş yaptı

UÇAK GEMİSİ	1
Muhripler	217
Çıkarma Gemileri	34
Kruvazörler	54
Denizaltılar	12
Hücumbotlar	16
Karakol Gemileri	9
Mayın Gemileri	7

Ocak

Tarih	Borda No:	Cinsi:
2	198	m
2	385	m
3	425	ç
3	449	ç
5	382	m
5	176	m
6	847	kr
6	367	m
6	165	m
7	539	m
8	410	ç
8	411	ç
10	180	m
10	386	m
12	860	kr
12	173	m
12	373	m
13	425	ç
13	449	ç
15	198	m
15	389	m
16	855	kr
16	379	m
16	191	m
17	OKEAN	y
17	CHELEKEN	y
17	KIRIM	y
17	YAMAL	y
17	MB-160	y
19	410	ç
19	411	ç
20	382	m
20	176	m
20	-	m
20	385	m
21	847	kr
23	425	ç
23	449	ç
25	252	d
25	386	m
25	180	m
27	860	kr
27	173	m
27	375	m
28	177	m
29	410	nak
29	411	nak
30	389	m
30	398	m

Şubat

Tarih:	Borda No:	Cinsi:
2	855	kr
2	379	m
2	191	m
3	425	ç
3	449	ç
4	176	m
4	382	m
4	KUBAN	y
5	125	hb
6	847	kr
6	367	m
6	165	m
8	410	ç
8	411	ç
8	TURGAİ	y
8	PM-56	y
8	386	m
10	180	m
11	860	kr
11	373	m
11	173	m
12	DAUDİA	y
12	MIUS	y
16	855	kr
16	191	m
16	379	m
18	425	ç
18	449	ç
21	389	m
21	198	m
22	412	ç
23	847	kr
23	367	m
23	165	m
25	382	m
25	176	m
27	256	d

Mart

Tarih	Borda No:	Cinsi:
5	389	m
5	198	m
6	425	ç
6	449	ç
10	377	m
10	196	m
11	402	ç
11	410	ç
13	851	kr
13	527	m
13	179	m
15	COSTMAN	y
16	197	m
16	380	m
17	473	my
17	485	my
18	KUBAN	y
19	843	kr
19	371	m
19	181	m
20	425	ç
20	444	ç
21	222	d
22	902	y
22	ADJARİA	y
24	857	kr
24	182	m
24	375	m
27	402	ç
27	410	ç
28	377	m
28	196	m
29	VİDİAEV	y
30	851	kr
30	527	m
30	179	m

Nisan

Tarih	Borda No:	Cinsi:
1	ADJARİA	y
1	MB-30	y
2	380	m
2	197	m
3	695	kk
3	413	ç
3	430	ç
3	ONDA	y
6	843	kr
6	371	m
6	181	m
8	385	m
8	388	m
13	857	kr
13	375	m
13	182	m
15	377	m
15	196	m
15	KIL-25	y
17	851	kr
17	527	m
17	179	m
20	380	m
20	197	m
22	682	rm
22	684	rm
23	843	kr
23	371	m
23	181	m
24	252	d
24	LAMA	y
29	857	kr
29	375	m
29	182	m
30	GS-239	y
31	377	m
31	196	m

Mayıs

Tarih	Borda No:	Cinsi:
4	851	kr
4	527	m
4	179	m
5	LİMAN	y
6	380	m
6	197	m
9	843	kr
9	371	m
9	181	m
11	PM-26	y
12	MB-30	y
12	SB-5	y
12	385	m
12	388	m
13	KUBAN	y
17	845	kr
17	377	m
17	196	m
21	851	kr
21	179	m
21	527	m
23	360	m
23	197	m
23	MEZEN	y
25	263	d
26	847	kr
29	191	m
29	V. GLOVNİN	y
31	BASKUN-CHAK	y

Haziran

Tarih	Borda No:	Cinsi:
1	858	kr
1	165	m
1	367	m
2	559	hb
2	561	hb
2	564	hb
2	194	hb
	VILLY-PECHORA	y
3	MB-30	y
3	VTR-48	y
4	JÜPİTER	y
4	974	hb
4	975	hb
4	986	y
6	PAMİAT	y
7	340	m
8	RRE	kr
8	181	m
8	371	m
12	377	m
12	196	m
15	857	kr
15	375	m
15	182	m
17	441	ç
18	380	m
18	197	m
20	PM-9	y
21	386	m
21	428	ç
22	KUBAN	y
23	385	m
23	TAMAN	y
25	ALİDDA	y
27	843	kr
27	371	m
27	181	m
30	377	m
30	196	m

Temmuz

Tarih	Borda No:	Cinsi:
2	854	kr
2	375	m
2	182	m
3	PECHORA	y
4	166	m
4	180	m
5	380	m
5	197	m
7	458	my
7	853	kr
8	382	m
8	352	m
8	976	m
14	855	kr
16	180	m
16	166	m
17	BM-125	y
17	SB-5	y
17	195	hb
18	540	m
19	860	kr
21	MIUS	y
21	173	m
21	186	m
22	KUBAN	y
24	539	m
25	412	ç
25	VILVUY	y
27	853	kr
27	352	m
27	382	m
29	411	ç
29	449	ç
31	179	m
31	696	kk
31	688	kk

Ağustos

Tarih	Borda No:	Cinsi:
2	540	m
3	855	kr
3	379	m
3	383	m
5	853	kr
5	352	m
5	382	m
5	KAFKAS	y
5	MIUS	y
7	186	m
7	173	m
9	847	kr
9	280	m
9	177	m
10	176	m
10	198	m
10	MIUS	y
14	166	m
14	180	m
22	264	d
23	855	kr
23	383	m
23	379	m
25	MB-152	y
26	180	m
26	166	m
28	858	kr
28	165	m
30	KUBAN	y

Eylül

Tarih	Borda No:	Cinsi:
2	692	kk
2	893	kk
2	876	kk
3	JÜPİTER	y
7	853	kr
7	353	m
7	382	m
9	TOURGAY	y
10	180	m
10	166	m
12	FEDOR VİDYAVEY	y
15	186	m
15	173	m
17	454	my
17	466	my
19	847	kr
19	389	m
19	177	m
22	198	m
22	176	m
23	286	d
23	104	hb
23	BUZULUK	y
25	853	kr
25	382	m
25	352	m
28	201	d
29	180	m
29	166	m
31	BUZULUK	y

Ekim

Tarih	Borda No:
2	987
3	981
3	KAFKAS
4	VAL
9	855
9	383
9	379
11	KUBAN
12	186
12	173
14	KAFKAS
14	LİMAN
16	847
16	389
16	177
17	SS-26
17	BASKUNÇ-HAK
22	186
22	173
23	853
23	382
23	352
24	251
26	198
26	176
26	843
26	166
27	855
27	383
27	379
27	527
28	283
29	VLADİ-MİRSKY
29	BELLİNS-GAUZEN
29	197
30	180
30	166
31	MB-160

NOT: m : Muhrip kr : Kruvazör y : Yardımcı gemi hb : Hücumbot d : Denizaltı ç : Çıkarma gemisi nak : Nakliye gemisi kk : Karakol gemisi my : Mayın gemisi rm : Refakat muhribi

RUS SAVAŞ GEMİSİ TOPLAM 432 GEÇİŞ YAPTI

1976 yılı içinde boğazlardan Akdeniz'e açılan Rus savaş gemilerinin cinsleri ve aylara göre dağılımı

	OCAK	ŞUBAT	MART	NİSAN	MAYIS	HAZİRAN	TEMMUZ	AĞUSTOS	EYLÜL	EKİM	KASIM	ARALIK
MUHRİPLER	26	18	16	20	15	17	17	17	14	19	22	16
ÇIKARMA GEMİLERİ	10	7	8	2		2	3	–	–	–	2	–
KRUVAZÖRLER	5	5	4	5	5	4	5	5	3	5	4	4
DENİZALTILAR	1	1	1	1	1	–	–	2	2	2	–	1
UÇAK GEMİSİ	–	–	–	–	–	–	1	–	–	–	–	–
HÜCUMBOTLAR	–	1	–	–	–	6	1	–	1	–	2	5
MAYIN GEMİLERİ	–	–	2	–	–	–	1	–	2	–	–	2
NAKLİYE GEMİLERİ	2	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
REFAKAT MUHRİBİ	–	–	–	2	–	–	–	–	–	–	–	–
KARAKOL GEMİLERİ	–	–	–	1	–	–	2	–	3	–	1	2
YARDIMCI GEMİLER	5	5	5	6	8	10	7	5	5	12	9	2
	49	37	36	37	29	39	36	29	30	38	40	32

Boğazlardan Montrö Anlaşması çiğnenerek bir uçak gemisi geçirildi

Kasım

Tarih	Borda No:	Cinsi:
1	186	m
1	173	m
3	389	m
3	177	m
3	THELYEJ KUN	y
4	BEREZAN	y
6	851	kr
6	179	m
6	173	m
7	987	y
8	196	m
8	381	m
8	137	hb
11	845	kr
11	181	m
11	375	m
12	MB-160	y
12	TOURGAY	y
13	197	m
13	385	m
15	PM-138	y
16	182	m
16	377	m
17	851	kr
17	179	m
17	373	m
18	BELLİNS GAUZEN	y
18	VLADİ- MİRSKY	y
21	896	kk
21	425	ç
21	441	ç
21	173	m
21	196	m
21	381	m
26	180	m
27	LAMA	y
29	138	hb
31	851	kr
31	179	m
31	373	m

Aralık

Tarih	Borda No:	Cinsi:
4	198	m
4	388	m
6	857	kr
6	182	m
6	377	m
8	196	m
8	381	m
9	139	hb
9	987	y
11	851	kr
11	179	m
11	373	m
12	459	my
12	462	my
13	104	hb
13	107	hb
14	197	m
14	387	m
16	845	kr
16	181	m
16	375	m
18	112	hb
18	125	hb
18	SB-5	y
20	198	m
20	388	m
21	252	d
22	697	kk
22	698	kk
24	857	kr
24	182	m
24	377	m

TOPLAM GEÇİŞ 432

1976 yılında Akdeniz'e inen Rus gemilerinin isimleri ve geçiş sayıları

MUHRİPLER

Bordo Numarası:	Geçiş sayısı:
165	5
166	8
173	11
176	7
177	5
179	10
180	11
181	8
182	8
186	6
191	4
196	10
197	8
198	10
340	1
360	1
352	5
353	1
367	4
371	6
373	5
375	8
377	11
379	8
380	6
381	3
382	10
383	4
385	6
386	4
387	1
388	4
389	7
398	1
527	6
539	2
540	2
Toplam	217

ÇIKARMA GEM.

Borda Numarası:	Geçiş sayısı:
402	2
410	5
411	4
412	2
413	1
425	8
428	1
430	1
441	2
444	1
449	7
Toplam	34

KRUVAZÖRLER

Borda Numarası:	Geçiş sayısı:
843	7
845	3
847	8
851	9
853	6
854	1
855	8
857	6
858	2
860	3
RRE	1
Toplam	54

DENİZALTILAR

Borda Numarası:	Geçiş sayısı:
201	1
222	1
251	1
252	3
256	1
263	1
264	1
280	1
283	1
286	1
Toplam	12

UÇAK GEMİSİ

İsim:	Geçiş sayısı:
KİEV	1

HÜCUMBOTLAR

Borda Numarası:	Geçiş sayısı:
104	2
107	1
112	1
125	2
137	1
138	1
139	1
194	1
195	1
559	1
561	1
564	1
974	1
975	1
Toplam	16

NAKLİYE GEM.

Borda Numarası:	Geçiş sayısı:
410	1
411	1
Toplam	2

REFAKAT MUHRİBİ

Borda Numarası:	Geçiş sayısı:
682	1
684	1
Toplam	2

MAYIN GEMİLERİ

Borda Numarası:	Geçiş sayısı:
454	1
458	1
459	1
462	1
466	1
473	1
485	1
Toplam	7

KARAKOL GEMİLERİ

Borda Numarası:	Geçiş sayısı:
688	1
692	1
695	1
696	1
697	1
698	1
876	1
893	1
896	1
Toplam	9

YARDIMCI GEM.

İsim:	Geçiş sayısı:
987	3
981	1
VAL	1
SS-26	1
Thelyeskun	1
Berezan	1
Vladimirsky	2
PM-138	1
GS-299	1
Turgai	1
PM-56	1
Dauria	1
MIUS	4
Costman	1
Vidiaev	1
Adjaria	2
MB-30	3
Onda	1
KIL-25	1
Lama	2
Liman	2
PM-26	1
SB-5	3
Küban	7
Mezen	1
Baskunchak	2
Vılly-Pechora	1
VTR-48	1
V. Glovnin	1
Jüpiter	2
Pamiat	1
Bellinsgauzen	2
Okean	1
Cheleken	1
Kırım	1
Yamal	1
MB-160	3
902	1
Pechora	1
BM-125	1
BM-9	1
Taman	1
Alidda	1
Kafkas	3
976	1
986	1
Vilvuy	1
MB-152	1
Tourgay	2
Fedor Vidyayev	1
Buzuluk	2
Toplam	79

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KA

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

8 Mart 1910'da binlerce kadını temsil eden devrimci kadınlar Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da bir araya geldiler. Sorunlarını gözden geçirdiler. Çifte sömürü ve baskı altında bulunduklarını, hem işçi ve emekçi olarak sömürüldüklerini hem de erkeklerle eşit ekonomik, sosyal ve siyasi haklara haklara sahip olmalarının engellendiğini açıkladılar. Kadınların kurtuluşunun, ancak proletarya önderliğinde devrimle gerçekleşeceğini belirterek bu uğurda eylem kararları aldılar.

Toplantıda, Alman Komünist ve işçi hareketinin ünlü kadın devrimcilerinden Klara Zetkin'in önerisiyle 8 Mart'ın "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olarak kutlanması kararı alındı.

Kadınlar üzerindeki baskılar son bulmalıdır!

Türkiye kadınları emperyalizmin ve feodalizmin boyunduruğunu, en ağır bir şekilde hissetmektedir.

Özellikle köylerde kadınların hiç bir hakları yoktur. Kızların **başlık** karşılığında evlendirilmeleri sistemi devam etmektedir. İmam nikahı yürürlüktedir. Bir erkek dört kadınla evlenebilir, karısını istediği zaman boşayıp evden kovabilir. Kanunlara göre birden fazla kadınlala evlenmek yasaktır. Ama resmi devlet istatistikleri bile, 300 bine yakın kadının bu durumda olduğunu belirtiyor. Kadın bugünkü toplumda söz hakkı dahi bulunmayan, tek görevi çocuk bakmak ve ağır şartlaraltında çalışmak olan ikinci sınıf insan kabul edilmektedir.

Kadın işçiler üzerindeki baskı, erkek işçilerden daha ağırdır. Eşit işe eşit ücret ilkesi sağlanmamıştır. Patronlar, toplumdaki feodal düşüncelerden yararlanarak kadın işçileri baskı altına almaktadır. Kadın işçilerin çocuklarının bakılması için, yuva vs. gibi imkanlar sağlanmamıştır.

Bugünkü toplumda kadınlar kültürel bakımdan geri bir durumda tutulmaktadır. Ülkemiz kadınlarının yüzde 65'i okuma yazma bilmiyor. Sigortalı kadın işçilerin, sigortalı erkek işçilere oranı yüzde 10 civarındadır. Teşkilatsız ve dağınık durumda tutulan kadın işçileri patronlar daha kolay baskı altına alıyorlar.

Bugünkü toplum kadınları gazete ve dergi sayfalarında, televizyonda, sinemada, eğlence yerlerinde bir eşya gibi teşhir ediliyor. Randevuevleri kadın ticareti büyük şehirlerde hızla yayılıyor. Devlet izniyle genelevler açılıyor.

Kadın-erkek eşitsizliğinin ve kadınlar üzerindeki baskının nedeni emperyalizmin ve toprak ağalığının hakimiyetidir. Milyonlarca kadın emekçi ancak bu eşitsizlik ve baskılara karşı mücadele ile milli demokratik devrime katılabilir. Milli bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlık mücadelesinde kendisine düşen büyük rolü oynayabilir.

Ozan Şah Turna:

« İki süper devlete karşı mücadelede yerimizi almalıyız ! »

Soru: Siz bir ozan olarak mücadeleniz sırasında ve cezaevlerinde kadınlar üzerinde ne gibi baskıların uygulandığına şahit oldunuz?

Cevap: Kadınlarımız bütün baskısı altında da ezilmektedirler. Bugüne kadar kadın siyasetten uzak tutulmaya çalışılmış, böylece onun devrimci mücadeledeki rolü engellenmeye çalışılmıştır. Kadını bir meta ve süs eşyası olarak gören feodal anlayışların baskısı altında da ezilmektedirler.

Cevap: Kadınlarımız bütün halkımız üzerindeki baskıların yanısıra, kadını hor gören feodal anlayışların baskısı altında da ezilmektedirler. Bugüne kadar kadın siyasetten uzak tutulmaya çalışılmış, böylece onun devrimci mücadeledeki rolü engellenmeye çalışılmıştır. Kadını bir meta ve süs eşyası olarak gören anlayış toplumumuza hakim kılınmaya çalışılmıştır.

Bugüne kadar bir devrimci ozan olarak baskılarla karşılaştım. Ve bir kadın ozan olduğum için daha çok baskıya uğradım. Polisi olsun, savcısı olsun, jandarması olsun, hakim sınıfların kadını hor gören anlayışıyla, "Sesin güzel, sazın da var, televizyonda, radyoda çal, niye böyle işlerle uğraşıyorsun; zaten gözlerin de görmüyor" diyerek baskıda bulundular. Ben bu tutumlara karşı, önemli olanın hangi sınıflara hizmet ettiğimiz olduğunu söyleyerek cevap verdim. Bir insanın gözleri kör olsa bile halkına hizmet etmelidir.

Kadınlara cezaevlerinde daha özel baskılar var. Özellikle kadın mahkumların siyasetle ilgilenmesi engellenmeye çalışılıyor. Mesela Adana cezaevinde erkek arkadaşlarımıza yapılan baskıları protesto için kadın koğuşunda açlık grevine gittiğimizde bizlere "Siz kadın başınızla bu işlere karışmayın, bunlar sizin işiniz değil" diyen cezaevi idaresi mücadelemizi baltalamaya çalıştı. Buna karşı siyasi olsun olmasın, açlık grevini devam ettiren kadın arkadaşlar olarak kadınlarla erkeklerin farklı olmadığını, erkek arkadaşlarımıza uygulanan baskılara karşı mücadelenin en tabii hakkımız olduğunu söylediğimizde bizleri hücreye attılar. Savcı da aynı şekilde tutum aldı. Cezaevi idaresi devrimci mahkumlarla diğer kadın mahkumları birbirine düşürmek için çalışıyordu. Ancak bu tertipleri bizlerin birliğini pekiştirmeye yaradı. Devrimci kadınların falakaya yatırılması kadın mahkumların cezaevi idaresine karşı mücadele azmini söndüremedi.

Hakim sınıflar kadınların mücadeleye atılmasından korkuyorlar. Onlar bütün güçleriyle kadınları toplumumuzun meseleleriyle ilgilenmeyen cahil insanlar haline getirmeye çalışıyorlar. Kadınların ezilmeleri alın yazılarından kaderden dolayı değildir. Hapishanelerde bile kadınlara daha çok baskı yapılması genel olarak toplumda var olan kadını ikinci sınıf vatandaş olarak görme anlayışından geliyor.

Soru: İki süper devlete ve faşizme karşı mücadelede kadınlarımıza ne gibi görevler düşüyor?

Cevap: İki süper devlet ve işbirlikçilerinin yurdumuzun bağımsızlığını ve halkımızın demokratik mücadelesini tehdit ettikleri bugün, onlara karşı mücadelede kadınlara da büyük görevler düşmektedir. Kadınlar katmerli baskılar altında ezildikleri için, devrimci fikirleri bir kere benimsediler mi, kararlı olarak mücadelede yerlerini alırlar. Bizim ülkemizde de kadınlarımız yıllardır feodalizme ve emperyalizme karşı mücadelede yerlerini almışlardır. Bizler bu mücadeleci mirasa layık olduğumuzu göstermeli, bugün de bağımsızlığımızı tehdit eden iki süper devlete karşı mücadelede yerimizi almalıyız. Erkeklerle omuz omuza bağımsızlık ve demokrasi için mücadele etmeliyiz.

Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi Aile Derneği Başkanı SEVİM SAN :

TÜM ANALARI EVLATLARIMIZIN CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN MÜCADELEYE ÇAĞIRIYORUM

Soru : Bir ana olarak çocuklarımızın can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü mücadelesinde kadınların rolü konusunu nasıl görüyorsunuz?

Cevap: 1976 yılı başlarında yoğunlaşan çocuklarımız üzerindeki faşist saldırılar birçok anayı endişelendirmişti. Böylece 40 kadar ana bir araya gelerek bu saldırılara karşı neler yapabileceğimizi konuştuk.

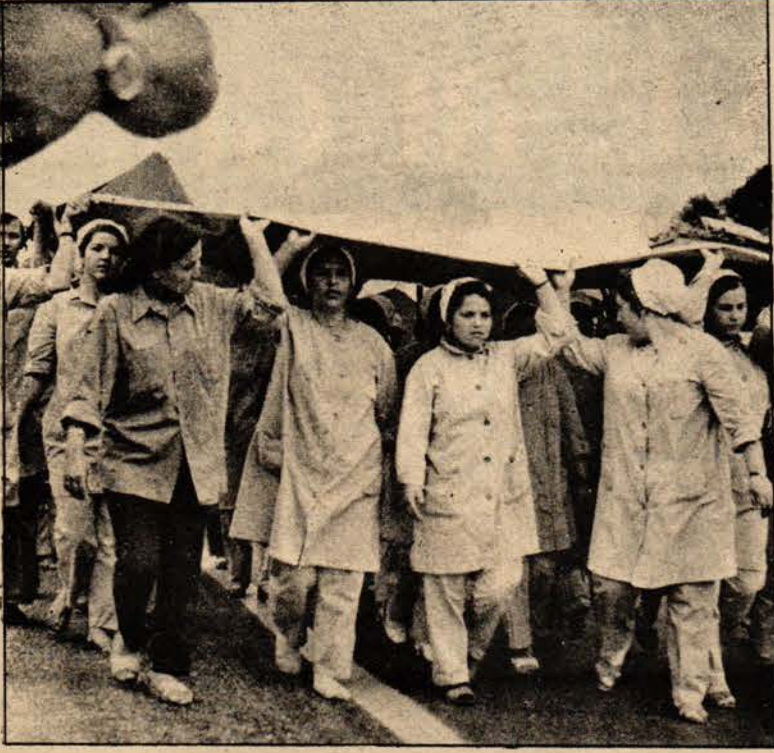
İlk olarak Ankara'da "Evlat Acısına Son" mitingi yapıldı. Daha sonra mitingde bir araya gelen analar çocuklarımızın mücadelesine omuz vermek için örgütlenmeye karar verdi ve Analar-Babalar Derneği'ni ve ADMMA ve YO Aile Derneğini kurdular. Çocuklarımızla birlikte faşist işgal altındaki okullara gittik. Bu mücadelemiz genişledi. Analar arasında büyük bir yardımlaşma ve kaynaşma oldu. Toplantılara ve mücadelelere kocalarından gizli katılan analar oluyor. Böyle analar çocuklarıyla daha iyi kaynaşıyorlar.

Bu mücadeleler faşist işgalleri yer yer geriletti. Polisin ve faşistlerin hakaretleri ve saldırılarına maruz kaldık. Her şeye rağmen çocuklarımızın can güvenliği, okuma özgürlüğü sağlanana kadar mücadeleye devam edeceğiz. Bütün anaları bu mücadeleye katılmaya çağırıyoruz. Analar, babaları, çocuklarını okula gitmekten alakoymak yerine onlarla birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

NLAR GÜNÜ

LENİN'İN KADINLARA ÇAĞRISI

"SİLAHSIZLANMA İSTEMEK GİBİ UTANÇ VERİCİ BİR ROLÜ ASLA KABUL ETMEYİN"

İlerici Kadınlar Derneği (İKD) adlı örgüt, kurulduğu günden beri çabalarını bir tek noktada yoğunlaştırıyor; Silahsızlanmanın propagandasını yapmak. İKD, ısrarla milli savunmanın gereksizliğinden, savunmaya harcanan kaynaklarının başka alanlara sarfedilmesinden, Türkiye'nin savunma çabalarının barışı tehdit ettiğinden dem vuruyor. İKD yöneticileri, üyelerine "barışçılık", "silahsızlanma", "insancıllık" vs. propagandası yapıyor. Hatta kadınların acil taleplerini sömürerek " silah değil çocuk yuvası" gibi sloganlar piyasaya sürüyor. Lenin, silahsızlanma hayalleri karşısında proleter kadınlara şöyle seslenmektedir:

"Toplum hayatı artık tamamen militarize edilmiştir. Emperyalizm, dünyanın paylaşılması ve yeniden paylaşılması için bütün büyük devletlerin giriştikleri vahşi bir mücadeledir. Bu yüzden tarafsız olanlarla birlikte küçük ülkeler de dahil, bütün ülkeler daha fazla militarize olmaya doğru gidecektir. Proleter kadın buna karşı ne yapacaktır? Bütün savaşlara ve askeri olan her şeye sadece küfrede cek ve silahsızlanma mı isteyecektir? Ezilen ve gerçekten devrimci bir sınıfın kadını, bu utanç verici rolü asla kabul etmeyecektir. "

(Lenin, Sosyalizm ve Savaş Sol Yayınları, s. 65 /Aslına bakarak yeniden çevirdik_/)

Bütün savaşlara ve askeri olan herşeye küfür etmek kimin tutumudur? Haklı ve haksız savaşların ayırdedilmesinden kimin çıkarı varsa onun. İKD yöneticileri, Rus sosyal-emperyalistlerinin gün geçtikçe hızlanan ve ülkemizi tehdit eden silahlanmasından yana olduklarını gözlemek için, bu tehdit karşısında bir milli savunma gücünün gelişmesini önlemek için "silahsızlanma" dan söz edip duruyorlar.

Türkiye'nin emekçi kadınları için ise, başta gelen görev iki süper devlete karşı milli bağımsızlık ve savaşa hazırlık mücadelesini sürdürmek, halkın silahlanmasına ve öz kaynaklara dayalı bir yurt savunması için çalışmaktır. 93 Harbinde Eski Çarların istilasına karşı kazmayla, kürekle, çapayla savaşan Nene Hatunlar, milli mücadele yıllarında Osmaniye'de Kır mızı Müfreze'den Rahime Onbaşılar, Aydın'da silahlanıp dağa çıkan Ayşealiyeler, Şerife Aliler, Ayşeler, Fatolar, Türkiye'nin emekçi kadınlarının halkın ve vatanın çıkarları için mücadeledeki yiğitlik ve kararlılıklarını ortaya koydular. Türkiye'nin emekçi kadınları, silahsızlanmaları için Sovyet sosyal-emperya listlerine ne yalvarmıyor. Yeni Çarların, saldırgan emelleri için silahlandırdıkları Sovyet halkı, silahını eninde sonunda Yeni Çarlara çevirecektir. Türkiye ve tüm dünya halkları, Sovyet halkıyla birleşip sosyal-emperyalistleri altedecektir.

Emekçi kadınların meseleleri

İstanbul Alibeyköy 'de kadın konfeksiyon işçileri :

Alibeyköy'deki Araphan'ın dik yokuşunu günün bütün yorgunluğuyla tırmanmaya çalışan 5-6 konfeksiyon işçisi genç kıza Halkın Sesi' nden geldiğimizi, Türkiye'deki emekçi kadınların sorunlarını tartışmak istediğimizi söylediğimizde büyük bir sevinçle karşıladılar. Evlerine haber saldılar, izin aldılar. Babasıyla aynı atölyede çalışan işçi bizi evlerine davet etti. Kızların hepsi de yeni çalışmaya başlamıştı. İşçiler, analı babalı, nineli bütün ev halkı bir odaya toplaştık. Dünya emekçi kadınlarının toplantısından, Dünya Emekçi Kadınlar Gününün öneminden bahsederek sözü işçi kızlara bıraktık:

"Ben sekiz aylık konfeksiyon işçisiyim. İşyerimizde sendika yok. Bence emekçi kadınların önemli bir sorunu çocuklar. İşçi kadınlar çocuklarına bakacak kimse bulanıyor. Çocuklar yalnız kalıyorlar , başlarına kazalar geliyor. İşten sonra da ev işlerini tek başlarına yapıyorlar, bu çok yorucu oluyor. "

"Bence kız çocukları ülkemizde erkekler kadar özgür değiller. Birçok aile okuma konusunda geri kafalı davranıyor ve kızlarını okutmuyorlar. "

O zamana kadar konuşmaları dikkatle izleyen yaşlı kadın, köylü kadınların sorunları hakkındaki sorumuz üzerine söze başladı:

"Köylü kadınlarımız sabahtan akşama kadar tarlada çalışırlar. Emeğinin hakkını gene de alamazlar. Onlar da erkekler kadar hür değiller. Evvelden kadınların sözü pek dinlenmez idi. Kadın hakları daha da azdı o zamanlar. Söz misali başlık parası. Benim adam beni 100 liraya almış. 99 lirayı denk etmiş, 1 lira için bekletmiş babam. Köylerde hâlâ başlık var. Utanç verici bir şey bu. Şehir kadınlarımız köylülerden daha biraz özgürdür. "

"Köylülerimiz toprak için mücadele ediyorlar" dedik. Siz bu mücadelede köylü kadınlarımızın yerini nasıl görüyorsunuz?"

Sorumuza şöyle cevap verdi:

"Tabii ki kadın da erkek kadar bu mücadeleye katılmalıdır. Sadece erkeğin uğraşmasıyla toprak kazanılır mı ? İkisi de başbaşa verecek ki toprağı kazanalar. "

Kurtuluş Savaşını hatırlatarak da şöyle sürdürdü konuşmayı:

"Yaşım 78. Rus Çarları Kars'ı aldığında ben 10 yaşındaydım. Kurtuluş Savaşında o zaman kadınlar askere top götürdüler, silah götürdüler. Erzurumlu Ayşe hanım, Karakaş hanım, Fatma hanım vardı. Bunlar hep askerlerle omuz omuza çarpıştılar. Yaşlılar, gelinler, çocuklar hep savaştık. "

Rusya'nın ülkemiz üzerindeki hegemonya emellerine, Amerika Rusya arasındaki mücadeleye değinerek MC' nin Rusya ile imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasını anlattık. Buna karşı kadınlarımızın nasıl mücadele etmeleri gerektiğini sorduk:

Gelini anasından evvel davranarak cevapladı soruyu:

"Düşmanı toprağımıza bastırır mıyız? Kanımızın son damlasına kadar mücadele ederiz. "

"Öyle şey olur mu?" dedi yaşlı teyze. Topraklar bizim topraklarımız. Ninelerimiz, dedelerimiz, köylümüz şehirlimiz kanımızla kazanmış. Palandökenlerde, Toroslarda nice yiğit vermişiz. Şimdi kızlarımız, erkeklerimiz eskisi gibi de değil, daha uyanık. "

bir ev kadını :

"Ben de köylü kadınların sorunlarını söylemek istiyorum. Anadolu'daki köylü kadınların durumu oldukça kötüdür. Bilinçsizdirler. Tarlada bayırda köle gibi çalışıyorlar. Bunların sorunlarını çözmek için devrimcileri köylerde derneklerle, köylü kadınlarla beraber mücadele etmeye çağırıyorum. Köyde kadınların çalıştığını hep ağalar yiyor. Üstelik ellerinde ekmekleri kalmıyor.

"Rusya'yla Amerika'ya karşı kadınların da mücadele etmeleri gerekiyor. Onun için halkı bilinçlendirmek lazım - dır. Bunda devrimcilere büyük görev düşüyor. "

Beko Teknik 'den bir kadın işçi

"Ben beş senedir Beko-Teknik Televizyon fabrikasında çalışıyorum. Tabii ki işçi olduğumuz için eziliyoruz, sömürülüyoruz. Geç zaman işten çıkıyoruz, evde işler, çocuklar... Emeğimizin değerini alamıyoruz. Üstelik bir de atölye şeflerinin, ustabaşıların hayli baskıları oluyor. Şu kadar iş çıkaracaksın diyorlar. Nefes aldırmıyorlar. Çok sıkıştırıyorlar. Sütlücede yanan fabrikadan sonra yeni açılan fabrikada daha çok mal istiyorlar. 650-700 kişiyle çıkan malı şimdi 300 kişiden çıkarıyorlar. Dönen bant öyle ki, nefes aldırmıyor.

Biz Cevher-İş'ten çıkıp Maden-İş'e girdiğimiz zaman adliyeye giden kadın arkadaşlarımızı polis coplamıştı. Bizi destekleyen öğrenciler buna karşı çıkmışlardı. Bu dayanışma ile karşı koyup saldırganları püskürtmüştük.

"Sendika değiştirme mücadelesinde kadın işçiler en az erkekler kadar mücadele etmeseydi, başarımız çok zor olurdu. Şu da bir gerçek ki kadınlar daha kararlı, çünkü kadınlar daha çok eziliyorlar.

"Köylü kadınlarımız teşkilatlı olmadıkları için sendika ve sigorta haklarından yararlanamıyorlar. Bir tanıdık gelmişti geçende bize, diyor ki; erkekler daima kadınlardan daha üstündür. Bunu hiç bir zaman doğru bulmuyorum.

"Köylü kadınlarımızın dernekleri, sendikaları yok. Örgütlü değiller. Sabahın 6' sından akşama kadar çalışıyorlar. Motorların üzerinde üstüste bindiriliyorlar. Çapa yapıyorlar, 25-30 lira alıyorlar. Hiç bir sosyal güvenceleri yok..

"Bağımsızlık mücadelesinde de kadının önemli yeri vardır. Sadece sendikalaşmak ekonomik haklar için mücadele yetmez. Çünkü zaman geliyor sendika da bizim aleyhimize dönüyor. Onun için kadınlarımızın siyasete ağırlığını koyması ve bu konuda bilgili olması gerekir. "

ZİMBABVE HALKININ MÜCADELESİ VE BUGÜNK

ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) Merkez Komitesi üyesi ve Enformasyon ve Tanıtma Sekreteri Rugare Gumbo'nun 11 Aralık 1976 tarihinde Münih'de Liga Gegen Imperialismus (Emperyalizme karşı birlik) tarafından düzenlenen bir kapalı salon toplantısında yaptığı konuşmayı kısaltarak sunuyoruz.

Rugare Gumbo

ZANU MERKEZ KOMİTESİ ÜYESİ

Bugün Zimbabve'de gelişen devrimci süreci anlayabilmeniz için, Zimbabve mücadelesini doğru bir bakış açısına oturtmamız canalıcı bir önem taşıyor.

Zimbabve'nin ekonomik ve sosyal yapısı

1890 yılında sevgili anavatanımız Zimbabve, 1889 Kraliyet Fermanıyla ülkemizin işgalini onaylayan İngiltere Hükümetinin desteğiyle Cecil John Rhodes' un yabancı kuvvetleri tarafından istila edildi.

Bu istila hareketi, anavatanımızı bir sömürge haline getirdi. O yıl milli bağımsızlığımızı ve egemenliğimizi yitirdik. O tarihten beri Zimbabve toplumunu belirleyen nitelikler şunlardır:

a. yabancı azınlığın, geniş Zimbabve kitleleri üzerindeki siyasi hakimiyeti;

b. yabancıların ve uluslararası mali sermayenin, geniş Zimbabve kitlelerini iktisadi bakımdan köleleştirmesi;

c. yabancı azınlığın, geniş Zimbabve kitlelerini askeri boyunduruk ve denetim altına alması;

d. sömürgeci devletin, geniş Zimbabve kitlelerini kültürel bakımdan köleleştirmesi.

Dolayısıyla, Zimbabve'nin toplumsal niteliği, tipik bir sömürge toplumu olmasıdır ve baş çelişme, geniş Zimbabve kitlelerinin, devlet iktidarının araçlarını elinde bulunduran ırkçı gerici azınlık rejiminin hakimiyeti altında olmasında ifadesini bulur. Zimbabve halkına tahakküm eden, onu ezen ve sömüren yabancı kuvvetler, dünya gericiliğinin ittifak halindeki geleneksel emperyalist güçlerinden destek ve teşvik görüyorlar. Aslında Avrupalı azınlık rejimi Zimbabve'de bugün var olan emperyalist sömürü ve denetimin toplumsal temelidir. Öte yandan emperyalist güçler de Zimbabve'deki Avrupalı azınlık yönetiminin esas kaynağını oluştururlar.

Yabancıların ülkemizi işgal etmelerinin ardında yatan amaç, Zimbabve'de bol miktarda bulunan yeraltı zenginliklerini, insan gücünü ve öteki zenginliklerini sömürmekti. Böylece, milli bağımsızlığımızın yitirilmesiyle birlikte, türlü türlü yollardan uygulanan son derece insanlık dışı bir iktisadi sömürü biçimi de başlamış oldu.

Yabancılar ilk iş olarak o güne kadar bizim insanlık onurumuzun, Afrikalı kişiliğimizin ve geçimimizin temelini oluşturan topraklarımızı elimizden aldılar. Bizim için toprak, daha biçilmez bir değer taşıyordu ve hatta hayatımızın temel taşıydı ve hatta hayatımızın temel taşıydı. Topraklarımızın elimizden alınması, sömürgeci devlete ve Avrupalı azınlık rejimine karşı hoşnutsuzluklarımızın bugün de en başında gelmektedir. Bugün altı milyonu aşkın Afrikalı halk, Zimbabve'nin coğrafi alanının yüzde ellisinden az bir kısmına sıkışmış, geri kalan topraklar ise, kendileri için çoğu kez kullanılmadan duran geniş toprak parçaları koparan 6 bin beyaz çiftçiye ayrılmıştır. Toprağın bu haksız bölüşümü Zimbabve halkının, malikane çiftliklerini işleten ve denetleyen köylük bölgeler burjuvazisi ve Uluslararası Mali Sermaye tarafından kırsal ve tarımsal açıdan sömürülmesini getirdi. İşte Afrika köylülüğünün açıkça sömürülmesinin nedeni budur.

Burjuvazi ve çokuluslu şirketler, fabrikalar ve yan sanayi dalları kurmaya koyuldular. Bunlar, madencilik sanayisi ile birlikte Afrika'nın işgücünün sömürülmesini kolaylaştırdı. Burjuvazi her yıl, aslında Afrika proletaryasının ayakta tuttuğu fabrikalarından, sanayilerinden ve madenlerinden Afrika proletaryasının sırtından muazzam kârlar vuruyor. Sömürgeci makamlar ayrıca, Afrika köylülüğünün sırtından, yalnızca kendi çıkarlarına hizmet eden bir ticaret sistemi kurdular. Bunlar, güpe gündüz adam soyan haydutlar gibi, köylülerden ham madde alıyor ve akıl almaz fiyatlarla yeniden satıyorlar. Yabancılar, Zimbabve halkı üzerindeki sömürülerini katmerleştirmek için son derece alçak bir vergi ve para cezası sistemi kurdular. Bununla, yukarıda anlatılan korkunç sömürünün dışında kalabilmiş ne varsa onu da son damlasına kadar sömürmeyi amaçlıyorlardı.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, Zimbabve halkının üzerindeki baskı ve sömürü, Zimbabve toplumunun toplumsal ve iktisadi dokusunu baştan başa ören aşağılık bir ırk ayrımıyla daha da şiddetlenmiştir. Gerçek Zimbabveliler, toprağın esas sahipleri, derilerinin rengi yüzünden kendi doğdukları topraklarda ikinci sınıf vatandaş muamelesi görüyorlar. Bu ne kadar iğrenç bir şeydir! Sözün kısası, ülkemizin yabancılar tarafından işgal edilmesinden sonra doğan tüm Zimbabve kuşakları, doğar doğmaz topraksız insanların güvencesizliği ve toplumsal aşağılanmanın onur kırıcılığıyla karşılaşmışlardır. İşte bu nedenle, bütün bu acılara yol açan yabancı yönetime ve emperyalist denetim ve sömürüye karşı savaşmak, tüm Zimbabvelilerin davasıdır. Bizim, insanca özgürlüğümüz için savaşmamız doğru ve haklıdır.

Sömürgeciliğe karşı direniş 1890'larda başladı

Sömürgeci tarihçilerin gözardı etmeye çalışmalarına rağmen, ülkemizin sömürgeleştirilmesine karşı Afrikalıların direnişi ilk yabancı güçler Zimbabve'ye ayak basar basmaz başladı. Yabancı işgaline karşı direniş, 1893'deki ünlü Matabele Savaşı ve "Maşona İsyanı" diye adlandırılan isyanla doruğuna ulaştı. Direnişimizin ilk aşamasının (1890 -97) silahlı olması dikkat çekicidir. Atalarımızın yenilmesinin tek nedeni, yabancı işgal kuvvetlerinin komşu gerici Güney Afrika rejiminin desteğine sahip olması ve kısmen de yabancı kuvvetlerin elinde bulunan üstün silahlar ve donatımdı. Atalarımız valnızca mızraklar, ok ve yaylarla silahlanmışlardı, ama istilacılara karşı savaşmadaki kararlılıkları, milli bağımsızlık uğrunda seferber ettikleri güç ve yaptıkları fedakarlıklar övgüye değerdi. Bu, Smith rejimine karşı bugünkü mücadelemizde bize yol gösteren bir esin kaynağıdır.

1897'de sömürgeci güçlerin üstünlüğü nedeniyle atalarımızın yenilgiye uğramasından sonra Afr direnişi, 1950'lerin ortalarına kadar yeraltına ge Bu tarihte Afrika milli hareketi ön plana çıkm başladı. (...) Biz bu aşamayı, Zimbabve'de Afr milli hareketinin doğmasına yol açan oluşum aş ması olarak ele alıyoruz.

ZANU'nun kuruluşu

İkinci Dünya Savaşı sonrası dönemi, Afrika kı sında Afrika milli hareketinin ortaya çıkışına ta oldu ve Zimbabve'de Afrika milli hareketi an 1950'lerin sonunda, Afrika Ulusal Kongresi'nin 19 de kurulmasıyla vücut buldu. Bu tarih, Zimbabve sömürgeci yönetime karşı Afrika direnişinin ve den doğuşunu belirledi. ZANU'nun doğuşuna ka süren bu dönem, sömürgeci yönetime karşı dire şin üçüncü aşamasını oluşturur. Afrika Ulusal K resi (ANC) 1959'da yasaklandıktan sonra kuru NDP (Ulusal Demokratik Parti) 1961'de yasa dışı lan edildi ve ardından kurulan ZAPU da 1962'de saklandı. Mücadelenin bu aşamasını belirleyen ö

ZANU Başkanı Robert Mugabe 8 Ocak 1977'de Lusaka havaalanında kendisini karşılayanları selamlıyor

lik, milli kurtuluş için anayasal yollara ve kitle to lantılarına bel bağlanmasıydı -bu bizim, reformc siyaset dediğimiz türden bir siyasettir. Bu siyas tin özü, bütün umutların, sömürgeci rejimin ma davranmasına ve İngiltere Hükümetinin 'iyi niyet'i bağlanmasıydı. Afrika milliyetçileri ufukta bağım sızlığın olmadığını görerek hayal kırıklığına uğrar ken, geniş Zimbabve kitlelerinin milli bilinci hızl yeniden uyanıyordu. ...

Reformcu siyasete büyük umutlar bağlanmasın ve barışçı mücadele için büyük çabalar harcanm sının hiç bir işe yaramadığının kavranması, daha leri görüşlü yurtseverleri, kurtuluş stratejileri yeniden gözden geçirmeye itti. Bu, sömürgeci yö netime karşı daha olumlu ve köklü eylemler için ü ke çapında bir çağrıyla sonuçlandı. Ne var ki bu ça rı, eski siyasi reformculuk yolundan yürümeye de vam etmekten memnun olan, milli önderlik içinde tutucu unsurlar tarafından bastırıldı.

Bu tutucu, etkinliği olmayan ve inatçı önderli

BİR ZANU HEYETİ 15 MART 'TA TÜRKİYE 'YE GELİYOR

ZANU (Zimbabve /Rodezya/ Afrika Milli Birliği) örgütünden 4 kişilik bir heyet, AYDINLIK Dergisinin davetlisi olarak 15 Mart 1977 günü Türkiye'ye geliyor. ZANU heyeti, ülkemizde çeşitli siyasi kuruluş ve çevrelerle temas edecektir. Heyet Zimbabve'de ırkçılığa ve sömürgeciliğe karşı verilen mücadelenin Türkiye tarafından desteklenmesini sağlamayı amaçlamaktadır. ZANU heyetinin Türkiye ziyareti 15 gün sürecektir. Ziyaret dolayısıyla AYDINLIK Dergisi, önümüzdeki günlerde "Zimbabve Halkıyla Dayanışma" adlı bir hafta düzenleyecektir. ZANU heyeti, Türkiye'de bulunduğu süre içinde Ankara ve İstanbul'da olmak üzere iki konferans verecektir. Konferanslardan ilki 19 Mart tarihinde İstanbul'da Spor ve Sergi sarayındadır. Biz, Zimbabve halkının mücadelesini desteklemenin ülkemizin ve halkımızın çıkarlarının gerektirdiği son derece önemli bir görev olduğu kanısındayız. Bu bakımdan, Dayanışma Haftası sırasında Afrika'daki sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı olan tüm güçlerin Zimbabve'nin mücadelesini destekleme temelinde, bütün görüş ayrılıklarını bir yana bırakarak birleşmeleri için çalışacağız.

urtuluşun ilerlemesini frenleyerek kaçınılmaz ola-ak milli hareketin bölünmesine ve ardından, şimdi nilli kurtuluş mücadelesinin en ön safında yer ala-ak bu tarihi görevi üslenen ZANU'nun doğmasına ol açtı.

Kurtuluşun, yalnızca barışçı mücadeleyle ger-ekleştirilemeyeceğinin kavranması, ZANU'nun do-uşunu zorunlu kıldı. 1963 Ağustos'unda ZANU'nun urulması, Zimbabve siyasetinde yeni bir dönemi çtı: Doğrudan çatışma dönemi. 1957-1963 yılları rasında kazanılan tecrübeler ZANU'ya, reformcu iyasete bel bağlamanın yalnızca bir zaman kaybı lmakla kalmayıp aynı zamanda değerli çabaların ok yere tüketilmesi olduğunu öğretti. Bu dönem bo-unca düşman, bazı yasaları (örneğin, Kanun ve Nizamın Korunması Yasası) yürürlüğe sokmuştu. Her türlü direnişi bastırmak ve Afrika halkına bo-un eğdirmek amacıyla gerici devlet aygıtının olan-a ağırlığıyla giriştiği katı uygulamayla her türlü arışçı mücadele yolunun önünü kapamıştı. Binlerce frikalı yurtsever, sırf genel oy hakkına dayalı ço-unluk yönetimi istedikleri için hapishanelere dol-uruldu. Sadece bu bile, reformculuğun yetersiz ol-uğunu ve eğer mevcut düzende herhangi bir değişik-k yapılacaksa, yeni mücadele biçimlerinin kullanıl-ması gerektiğini gösteren açık bir kanıttı.

ZANU, gerek siyasi gerekse hukuki bütün diğer eçenekler düşman tarafından yok edilmiş olduğu i-in, Afrikalı halkı silahlı direnişe çağıran "Doğru-an mücadele yoluyla kendimizi kurtaracak olan biz-riz" şeklindeki her zaman geçerli ve güçlü slo-anla doğdu. Tam bu sırada, aşırı sağcı Rodezya ephesi iktidara gelmişti ve bu da ZANU'nun, kur-luşun silahlı mücadeleyle gerçekleştirilmesi yö-inde yaptığı seçimin doğruluğunun kanıtlanmasına rdımcı oldu. Gelecek yıllar için genel strateji-ni ve mücadeleye yön verecek olan temel ilke-rini saptadı. Bunlar, siyasi iktidarın silahın mlusundan doğduğu ve silahlı mücadelenin mantı- sonucuna, yani bağımsızlığın kazanılmasına ka-r başarıyla sürdürülebilmesi için, geniş halk tlelerinin seferber edilmesinin zorunlu olduğu şek-ndeki temel ilkelerdi. Geniş Zimbabve halk kitle-ri kendi tarihlerini kendileri yazacaklar ve dev-mlerini bizzat kendileri yapacaklardı.

ZANU, dış güçlerin zorbalığına, denetimine ve üdahalesine izin verilmeyeceğini belirterek, en şından itibaren, Zimbabve halkının mücadelesinin ğımsızlığını ortaya koydu.

ZANU 1964 yılında, kötülükleri ile tanınmış be-zları, örneğin Doğu Bölgesinden Oberholtzer gibi lamları ortadan kaldırmak için,sadece bıçaklarla lahlanmış gençlerden kurulu çeteler örgütleyerek, ğrudan mücadele siyasetini uygulamaya başladı. yazların rejimi, ZANU'nun varlığını sürdürmesi- ancak bir yıl dayandı ve onu yasakladı. Fakat bu r yıl Partinin silahlı mücadele hazırlıklarını ta-mamlaması için yeterliydi. Böylece ZANU, kesin fere kadar zorlu silahlı mücadele yolunda sebat- yürümeye başladı. Artık hiç bir güç ZANU'yu bu ldan döndüremezdi.

Bu sırada ZANU'nun karşılaştığı tek büyük talih-lik, kuruluşunun üzerinden daha bir yıl geçmeden devrimci örgütün aynı zamanda kurucuları olan derlerinin çoğunun tutuklanması ve geliştirdikleri irleri pratikte sınama olanağından yoksun bıra-masıydı. Devrimci yaratıcılıklarını tamamen or-ya koyabilmeleri için serbest bırakılıncaya kadar dan on yıl geçmesi gerekecekti. Silahlı mücade-nin bilfiil başlatılmasını örgütleme görevi, sınan-ş ve sevilen önderimiz ve ZANU'nun milli başka-merhum Başkan Herbert Çitepo'nun ve Smith'in venlik ağından sıyrılmayı başaran ve komşu ba-ğımsız Afrika devletlerine sığınan birkaç Merkez Komitesi üyesinin omuzlarına yüklenmişti.

Silahlı mücadelenin gelişmesi

Örgütlü silahlı mücadele ancak 1966 yılında başlayabildi. Silahlı mücadelenin başlamasından biraz önce, ırkçı Smith rejimi tek taraflı bağımsızlık bildirisini yayınladı. 1966 Nisanına gelindiğinde ZANU, Zimbabve tarihindeki ilk gerilla birliğini eğitmiş ve örgütlemiş bulunuyordu. Bu birlik, yeni aşamanın, yani silahlı mücadele aşamasının başladığını ilan eden ünlü Sinoia Muhaberesiyle 28 Nisan 1966'da ilk savaşını verdi. Böylece ZANU, Sinoia Muharebesiyle devrimci silahlı mücadelenin yolunu açmış, yani Parti, devrimci silahlı mücadele programını uygulamaya başlamıştı. Ülkenin kuzey yarısının üst kesimlerindeki çok sayıda gerilla eylemi Sinoia Muharebesini izledi. Gerilla çeteleri, küçük birimler halinde faaliyet gösterme ve ıssız yerlerdeki küçük düşman mevzilerine saldırma stratejisini izliyorlardı.

1969 yılının başlarına kadar ülkede pek büyük bir askeri başarı kazanılamamıştı. Askeri bakımdan önemli bir ilerleme gösterilememiş olması nedeniyle Parti birkaç yıllık silahlı mücadele tecrübesini özetledi ve devrimci starejisini gözden geçirdi. Bu, Partiye düşmanın güçlü olduğunu ve geniş halk kitlelerine dayanmadan zaferin kazanılamayacağını öğretti. Kitleleri silahlı mücadele için örgütlemek ve seferber etmek konusunda çok az şey yapılmıştı. Bu eksiklik ve stratejik bir engel olan Zambezi Nehri, silahlı mücadelenin ilk birkaç yılında çok az ilerleme kaydedilmesinin nedeniydi. Diğer olumsuz etkenler ise, elde yeterli modern silah bulunmaması ve Parti kadrolarının ve önderliğinin geçmişte askeri meselelerle ilgilenmemiş olmalarıydı. Böylece 1969-1971 yılları arasındaki dönem, Partinin yöneliminin yeniden örgütlenmesine ve Partinin silahlı mücadeleye stratejik ve taktik yaklaşımının gözden geçirilmesine ve zorlu bir silahlı mücadelenin yeniden başlatılması için geniş hazırlıkların yapılmasına ayrıldı. 1971 yılına gelindiğinde Parti örgütünde gerekli değişiklikler yapılmış bulunuyordu ve Parti örgütü, geniş Zimbabve halk kitlelerinin kapsamlı bir şekilde örgütlenmesine ve seferber edilmesine dayanacak olan silahlı kurtuluş mücadelesinin yeni bir aşamasına girmeye hazırdı.

Bugün Güney Afrika'da iki ülkede gayrimeşru beyaz ırkçı yönetimler bulunmaktadır. Bunlar, sözümona "Güney Afrika Cumhuriyeti"ndeki Vorster yönetimi ile Rodezya'daki İan Smith yönetimidir. Afrika ve dünya halkları, özellikle bu ülkelerdeki kurtuluş mücadelelerinden söz ederken, Güney Afrika'yı Azanya, Rodezya'yı da Zimbabve adıyla anmaktadır. Aynı şekilde, halen Vorster yönetiminin kanunsuz işgali altında bulunan Güney-batı Afrika toprakları da Afrika dillerinde Namibya adını taşımaktadır.

Bu yeniden örgütlenme döneminde meydana gelen daha da önemli olay, Partinin, FRELİMO (Mozambik Kurtuluş Cephesi) ile sıkı ve uygulanabilir bir işbirliği kurmayı başarması ve bunun sonucunda gerilla kuvvetlerimizin Tete eyaletinden geçiş hakkını elde etmesiydi. Bu, Partimizin kuzey doğu cephesini açmasını ve böylece savaşımızın ilerlemesini önleyen aşılması zor Zambezi Nehri engelini aşmamızı mümkün kıldı.

Parti, 1971 yılının sonlarında ZANLA adını taşıyan ordusuna bağlı küçük gerilla birimlerini ülkeye sokmayı başarmıştı. Bu birimlerin görevi, kuzey doğudaki ilk büyük gerilla saldırısını başlatmak için hazırlık yapmaktı. Bu birimler, büyük gerilla saldırısını başlatabilmek için kitleleri inceden inceye örgütlediler ve harekete geçirdiler ve stratejik askeri keşif faaliyetleri yürüttüler. 1972 yılının sonlarında kuzey doğuda gerilla savaşının başlatılması için her şey hazırdı ve savaş 20 Aralık 1972'de başladı. 1973 ortalarında gerilla saldırısı, Smith rejimi tarafından Kuzey Doğu Bölgesi "Kasırga"sı koduyla anılan bir halk savaşı haline gelmişti.

Ülkenin içine sızan gerilla birimleri, halk kitleleri içinde derin kökleri olan gerçek bir halk savaşı veriyorlardı. Gerilla birimleri düşmanın kuzey doğudaki müstahkem mevkilerine karşı bir dizi harekat yaptılar ve düşmanın bölgedeki irtibat hatlarını etkisiz hale getirdiler. Ayrıca sabotaj faaliyetleri yürüttüler ve düşmanın iktisadi hayatına ağır darbeler indirdiler. Düşman çok geçmeden savaşın etkilerini hissetti ve halk savaşçılarını durdurmak için ümitsiz çabalara girişti. Gerillaları kitlelerden koparmak için sağa sola saldırmaya ve kitlelere terör uygulamaya başladı. Kitleleri gerillalara yardım etmekten vazgeçirmek için köy topluluklarına kollektif cezalar uygulamaya girişti; ancak bütün bunlar hiç bir sonuç vermedi. Masum sivilleri gözünü kırpmadan katlederek, mallarını yağmalayarak, köylerini yakıp yıkarak ve bazan da havadan bombalamak suretiyle yer yüzünden silerek kitlelere korku salmaya çalıştı. Bütün bunlar yetişmedi. Kitleleri, sahtekarca "korunmuş köyler" diye adlandırdığı toplama kamplarına doldurmaya ve sıkı bir şekilde kimlik kontrolları yapmaya başladı. Hareket alanlarındaki bütün okullar kapatıldı. Düşmanın bu azgın saldırıları, halk savaşının alevlerini söndüremedi. 1974 sonlarına kadar 600 düşman askeri öldürülmüş, binden fazlası ise saf dışı edilmiştir. Taşıt araçları ve uçaklar da dahil olmak üzere büyük miktarlarda düşman malzemesi ve teçhizatı yok edilmiştir.

Parti, bütün 1971-1974 dönemi boyunca, ZANLA adındaki ordusuyla yürüttüğü savaşta büyük zaferler kazandı. ZANLA düşmana ağır askeri kayıplar verdirdi. Bir daha hiç bir şekilde sökülüp atılamayacak şekilde ülke içinde kök saldı. Ülke içinde, gerilla savaşının gelişmesi açısından stratejik önemi

(Devamı arka sayfada)

ZİMBABVE HALKININ MÜCADELESİ VE BUGÜNKÜ DURUM

(Baştarafı dokuzuncu sayfada)

olan bir dayanak yarattı. ZANLA faaliyet gösterdiği alanı, içinde 1 milyon 250 bin kişinin yaşadığı ülkenin üçte birini içerecek şekilde genişletti. ZANLA, gerilla savaşında zafer kazanmanın vazgeçilmez şartı olan geniş halk kitlelerini uyandırdı ve sonra da bu kitleleri seferber edip örgütlemeyi başardı. Bu, daha fazla sayıda insanın gerilla ordusuna katılmasına ve gerilla ordusunun gelişip büyümesine yol açtı. Gerillalar bu savaş sayesinde, uzun süreli bir savaşı yürütmek ve yönetmek için gerekli olan savaş tecrübesini kazandılar.

ZANLA'nın Smith rejimini sarsan ve emperyalist sömürünün Zimbabve'deki temellerini zayıflatan bu parlak zaferleri Partiye uluslararası ilerici kamuoyunun büyük desteğini kazandırdı. Partinin uluslararası itibarı olumlu bir şekilde arttı. Bu gelişmenin olumsuz yönü ise, bu büyük zaferlerin emperyalist güçleri uyarması, korkutması ve çıkarlarını büyük ölçüde tehlikeye düşüren Partinin önderliğindeki devrimci atılımı boğmak için ellerinden geleni yapmaya itmesiydi. Gericiliğin müttefiklerinin ve geleneksel güçlerinin bu ümitsiz faaliyetleri, ZANU önderliğindeki Zimbabve devrimini baltalamayı amaçlayan Yumuşama Manevraları ile sonuçlandı. Böylece ZANU, ırkçı Güney Afrika Başbakanı John Voster'in ABD ve diğer ilgili emperyalist devletlerle işbirliği halinde tezgahladığı Yumuşama Manevralarının boy hedefi yapıldı. Karşı-devrimci yumuşama tertipleri yüzünden mücadelenin uğradığı gerilemeyi hepiniz biliyorsunuz.

Emperyalistlerin tezgahladığı yumuşama manevraları

Yumuşamanın birinci turu 1974-1975 yıllarında yer aldı ve bu dönemde emperyalistlerin ZANU'yu yok etme ya da tarafsızlaştırma planları uygulamaya kondu. Gerici güçler karanlık amaçlarını gerçekleştirmek için, Zimbabve kurtuluş hareketinin ANC (Afrika Ulusal Kongresi) şemsiyesi altında birleştirilmesi gerektiği görüşünü savundular. Gericilerin savunduğu bu birlik, gerçekte emperyalist güçlerin ZANU'yu tasfiye etme planında esas silah görevini yapacak olan karşı-devrimci bir birlikti.

ZANU'yu ANC'ın önderliğini kabul etmeye zorlamakla, ZANU'nun dinamik ve devrimci önderliğini sulandırmış olacaklardı. Emperyalist güçler ZANU'yu esas olarak şekilsiz ve gerici bir örgüt olan ANC'ın şemsiyesi altına girmeye zorladıktan sonra, ZANU'nun Milli Başkanı Herbert Çitepo yoldaşın katledilmesini tezgahlayarak, ZANU'nun faal siyasi önderlerinin tutuklanmasını sağladılar. Onların planı, 1973-1974 yıllarındaki büyük zaferlerin kazanılmasını sağlayan stratejileri hazırlamış olan ZANU önderliğini ortadan kaldırmak ve onun yerine daha uzlaşıcı bir önderliği geçirmekti. Milli Başkanımız merhum Herbert Çitepo yoldaşın ölümü bahane edilerek ZANU önderliğinin ve 1000'den fazla ZANU savaşçısının Zambiya'da tutuklanması sağlandı. ZANU önderliğinin tutuklanması örgütü başsız bıraktı ve bütün Partide karışıklığa yol açtı. Önderlerinden koparılan ZANU savaşçıları Zambiya'daki toplama kamplarında çok kötü hayat şartları altında yattılar ve hatta bazıları 1975 Eylülünde Mboroma'da olduğu gibi pervasızca katledildiler.

Zimbabve Halk Ordusunun (ZİPA) kuruluşu

Tabandaki ZANLA savaşçıları 1975 yılının büyük bir kısmı boyunca tutuklu bulunan önderleriyle hiç bir şekilde ilişki kuramadılarsa da, daha sonra, aynı yılın Eylül ayında bazı Parti kadroları ZANU DARE (ZANU'nun dış yürütme kurulu) önderliğiyle ilişki kurmayı başardılar. Önderlik onlara, ZAPU'yla kurulacak ortak bir askeri cephe temelinde mücadeleye yeniden başlamak için yorulup usanmadan çalışmaları talimatını verdi. Devrimci mücadelenin uğradığı gerilemeler karşısında öfkeye kapılmış olan ZANLA savaşçı kitleleri bu gelişmeyi sevinçle karşıladılar. DARE'nin bu fikri, Yumuşama Manevraları tarafından söndürülmüş olan mücadelenin alevlerini yeniden canlandırdı. ZANU'nun askeri kadroları DARE'nin bu talimatını alır almaz, ZAPU kadrolarıyla bir ortak askeri cephe oluşturmak için durup dinlenmeden çalışmaya başladılar. ZANU'nun insiyatifiyle ZANU ve ZAPU'nun askeri kadrolarından oluşan ZİPA'nın kurulmasıyla, bu amaç en sonunda gerçekleştirildi. ZİPA, aşağıdaki ilkeler temelinde kuruldu:

a. Zimbabve'nin kurtuluşu ancak çetin bir silahlı mücadele verilerek gerçekleştirilebilirdi. Dolayısıyla silahlı mücadelenin yeniden başlatılması ve yoğunlaştırılması zorunluydu.
b. Lusaka Anlaşmasıyla kurulmuş olan ANC önderliği devrime ihanet etmişti ve bu önderliğin yeteneksiz olduğu kanıtlanmıştı, dolayısıyla onun yeni kurulan cephede her hangi bir rol oynamasına izin verilmeyecekti.
c. ZİPA, hem ZANU hem de ZAPU'nun bir ürünüydü ve dolayısıyla da tarafsız kalacak ve her iki örgüt de onu tek başlarına kendi denetimleri altına almaya çalışmayacaktı.

Bu, ZANU'nun örgütlenmek için zaman kazanmak amacıyla geliştirdiği bir taktikti. Ne var ki, ZANU'nun askeri cephede daha fazla sayıda kadrosu olduğu başından itibaren açıkça görülüyordu. Ayrıca, askeri cepheye hakim olan ve onu yönlendiren ZANU'nun çizgisiydi. Bu nedenle ZİPA'nın kurulmasındaki esas amaç,

a. silahlı mücadeleyi yeniden başlatmak ve örgütlemek,
b. silahlı mücadeleyi sürdürmek için gerekli olan malzemeyi sağlamak,
c. Zimbabve'nin kurtuluşunu gerçekleştirecek olan silahlı mücadeleye uluslararası destek sağlamaktı.

ZİPA'nın kurulmasıyla bütün bu hedeflere ulaşıldı ve 1976 Ocağının sonlarında silahlı mücadele yeniden başlatılmış bulunuyordu.

ZANU'nun ZAPU ile ittifakı

ZİPA'nın kurulmasından birkaç ay sonra Zimbabve'de silahlı mücadele yeniden alevlendi ve ülkenin doğusunu kaplayarak rejimin başkenti Salisbury'nin yakınlarına kadar ilerledi. Mücadele her zamankinden daha hızlı bir şekilde gelişiyordu. ZİPA'nın kazandığı önemli zaferler emperyalist dünyada büyük sarsıntılaı yarattı ve emperyalistler, tıpkı 1974'te olduğu gibi mücadeleyi baltalamak için karanlık planlar yapmaya başladılar. Diğer bir deyişle ikinci bir yumuşama turunu tezgahlamaya giriştiler. Adamları İan Smith'in, ZANU'nun hakimiyetindeki Zimbabve Halk Ordusunun saldırılarını karşılayamayacağını açıkça görüyorlardı. Çıkarlarının ve Zimbabve'deki sömürü düzenlerinin büyük bir tehlikeyle karşı karşıya olduğu açıktı. Çıkarlarını korumak için tedbir almalıydılar. ZİPA'nın ilerlemesini durdurmak için bir strateji hazırlama görevi, Cenevre Konferansını örgütlemek için haftalarca mekik dokuyan meşhur ABD dışişleri bakanı Henry Kissinger'e düştü.

İkinci bir yumuşama turu tehlikesiyle karşı karşıya kalan halkın devrimci öncüsü ZANU, Zimbabve'deki siyasi güçleri bu tehlikeye karşı örgütlemeye başladı. Emperyalist güçlerin stratejisinin, Zimbabve kurtuluş hareketi içindeki bölünmelerden yararlanmak ve halkın devrimci öncüsünü ve onun silahlı gücü ZİPA'yı tecrit etmek olduğu gayet açıktı. Bu nedenle, Cenevre Konferansına hazırlık olarak, ZİPA içindeki ortağı ZAPU'yla taktik bir ittifak kurdu. Bu ittifak, 8 Ekim 1976'da Yurtsever Cephenin kurulmasına yol açtı. Yurtsever Cephenin Cenevre Konferansında izlemek üzere ortak bir tutum geliştirmesi öngörülmekteydi.

ZAPU, ZANU'nun dışında Zimbabve'de siyasi itibara ve bir orduya sahip olan tek örgüttü. ZANU, tek başına bıraktığı takdirde ideolojik ve siyasi bakımdan zayıf olan ZAPU'nun emperyalistlerin yeni-sömürgeci emellerine kolayca alet olabileceği görüşündeydi. Dolayısıyla, ZANU ve ZAPU arasındaki ideolojik ve siyasi ayrılıklara rağmen emperyalistlerin karanlık planları karşısında ZAPU'nun siyasi manevralarının dizginlenmesi ve kısıtlanması zorunluydu. ZANU silahlı mücadeleyi esas mücadele biçimi olarak görmektedir; buna karşılık ZAPU silahlı mücadeleyi, sadece anayasal mücadele için elverişli şartların yaratılmasına hizmet eden tali bir mücadele biçimi olarak görmektedir. Zimbabve'nin geleceği ile ilgili olarak ZANU, bugünkü çürümüş toplumun kökünden değiştirilmesini istemekte, ZAPU ise sadece belli değişiklikler yapılmasını öngörmektedirler. ZANU, Zimbabve halk kitlelerinin bütün güçleriyle Zimbabve'nin kurtuluşuna katılmalarını sağlamak için, Yurtsever Cephenin işçi sendikalarını, öğrenci gruplarını, kilise gruplarını ve diğer kitle örgütlerini kapsayacak şekilde genişletilmesinden yanadır.

Cenevre Konferansı ve ZANU'nun çizgisi

Cenevre Konferansının doğrudan doğruya ZİPA'nın kararlı bir şekilde sürdürdüğü silahlı mücadelenin ve uluslararası güçlerin ve özellikle de Mozambik Halk Cumhuriyetinin kararlı bir şekilde uyguladıkları iktisadi yaptırımların bir sonucu olduğu gayet açıktır. Emperyalist devletler ise, silahlı mücadelenin Cenevre Konferansının toplanmasında oynadığı rolü küçümsemeye çalışmakta ve bu konferansın, Kissinger'in diplomatik çabalarının bir sonucu olduğu izlenimini yaratmak istemektedirler. Bununla, ZİPA'nın çabalarının ürünlerini gaspetmeyi ve ZİPA'nın zaferini yenilgiye dönüştürmeyi amaçlamaktadırlar. Fakat onlar akıntıya karşı kürek çekiyorlar ve boşuna çaba harcıyorlar. ZANU ve milli ordu ZİPA, zaferin halkın elinden alınmaşına göz yummayacaklardır. ZANU emperyalistlerin oyunlarını açığa çıkarmak ve yerle bir etmek için, kesin zaferi kazanıncaya kadar amansız bir mücadele verecektir. Silahlı mücadele hâlâ esas mücadele biçimimizdir ve siyasi hilelere kanarak asla teslim olmayacağız.

ZANU, bağımsızlığın pazarlık konusu yapılamayacağını savunmaktadır. ZANU, Cenevre'ye bağımsızlık konusunda pazarlık yapmak için değil, siyasi iktidarın geniş Zimbabve halk kitlelerine nasıl devredileceğini tartışmak için gelmiştir. ZANU, emperyalist devletlerin, siyasi iktidarı devretmek isteyip istemediklerine karar vermeleri gerektiği kanısındadır.

ZANU ve Yurtsever Cephedeki ortağı, İngiliz hükümetini bağımsızlık tarihinin saptanmasına razı ederek Cenevre Konferansında daha şimdiden büyük bir zafer kazanmış bulunmaktadırlar. Bu, İngiliz hükümetinin daha önce hiç bir zaman yapmadığı bir şeyi yapmak, yani Zimbabve halkının kendi kaderini tayin hakkını ve milli bağımsızlığını tanımak zorunda kaldığını göstermektedir. İngiliz hükümeti bağımsızlığımızı tanıyacağını resmen kabul etmiş bulunmaktadır. Bağımsızlığını kazanmak şimdi Zimbabve halkına düşmektedir ve ZANU bağımsızlığın önündeki bütün engeller ortadan kaldırılana kadar mücadelesini sürdürecektir.

Biz, İngiltere'nin Zimbabve'nin sömürge statüsünü kaldırmakla yükümlü olduğunu savunuyoruz ve iktidarın devredilmesi yöntemlerini Smith rejimi ile değil, İngiltere hükümeti ile tartışıyoruz. Şimdi İngiltere hükümetini tanımak zorunda bıraktığımız bağımsızlığı kazanmak, halkın devrimci öncüsü olarak ZANU'nun sorumluluğudur.

Cenevre Konferansının başarısızlığa uğraması halinde, ZANU kesin zaferi kazanıncaya kadar silahlı mücadeleyi sebatla sürdürecektir. ZANU, amansız ve zorlu bir silahlı mücadeleyi sürdürecek olanaklara, kadrolara, örgüte, siyasi iradeye ve kararlılığa sahiptir. Ne var ki bu, ilerici dünya kamuoyunun ideolojik, siyasi, manevi, diplomatik, maddi ve mali desteğini de içeren daha büyük yardımlara gerek duyacağımız anlamına gelmektedir. Verdiğimiz savaşı sürdürebilmek için daha çok sayıda silaha, daha çok sayıda taşıt aracına ve daha çok sayıda ilaca ihtiyaç duymaktayız. Şimdi çok sayıda göçmenin bakımını sağlamak durumunda olduğumuz için, yapacağınız bağışlar ve giyim eşyası için kumaş yardımları bizim için son derece yararlı olacaktır.

Zimbabve halkının ZANU önderliğinde sürdürdüğü mücadele haklı bir mücadeledir ve dünya halklarının anti-emperyalist mücadelesinin bir parçasıdır. Bu nedenle de bütün ezilen halkların mücadelesiyle kopmaz bağları vardır. Devrimci mücadelelerimiz birbirine destek olmalı ve bizler saflarımızı sıklaştırmalı, sağlam bir birlik kurmalı ve uygun adımlarla nihai zafere doğru ilerlemeliyiz. Emperyalizmin Zimbabve'de ve diğer ezilen ülkelerde yenilgiye uğratılması, mücadelelerimizin zafere ulaşmasının, yeni bir hayatın başlamasının ve sosyal ilerlemenin başlamasının işareti olacaktır.

Yaşasın Zimbabve Devrimi!
Yaşasın Halkların Mücadelesi!
Yaşasın Uluslararası Dayanışma
Pamberi ne Çimurenga!

Mimar ve Mühendis Odalarında Sosyal-emperyalizme karşı mücadele

Geçtiğimiz günlerde Ankara ve İstanbul'da Mimarlar Odasıyla, Elektrik, Maden, İnşaat ve Kimya Mühendisleri Odalarının kongreleri toplandı. Bu kongrelerde yurtsever mühendisler etkili bir mücadele yürüttüler. Sosyal-emperyalizmin yurdumuz üzerinde artan etkinliğine karşı çıktılar, odaların bu durum karşısında sessiz kalmamasını istediler ve bütün mühendis ve mimarları bağımsızlık saflarında birleşmeye çağırdılar.

Bu kongrelerden hiç birinde revizyonistler ortaya konan gerçekler karşısında kürsüye çıkıp cevap vermek cesaretini gösteremediler. Ancak onlar oturdukları yerden laf atarak, konuşmaların süresini kısıtlayarak Rusya'nın teşhir edilmesini önlemeye çalıştılar. Elektrik mühendisleri Odasının kongresinde bu çabalarını olay çıkarmaya çalışarak sürdürdüler. Ancak mühendis kitlesinin tepkisi buna olanak bırakmadı.

Revizyonistlerin Rusya'yı savunmak cesaretini gösterememeleri üzerine bu işi Maden Mühendisleri Odası kongresinde MC taraftarı bir kodaman bürokrat üzerine aldı. Seydişehir Alüminyum Tesisleri başyöneticisi Celal Kurtuluş Rus yatırımlarının yararlarından sözetti. Celal Kurtuluş, Rusya'nın Türkiye'yi biraz sömürdüğünü, fakat bizi herkesin sömürdüğünü ve alüminyum sömürüsünü abartmamak gerektiğini söyledi.

Son yapılan beş kongre odalar üzerindeki revizyonist etkinliğin kırılması yolunda önemli bir adımdır. Bugüne kadar revizyonistler devrimci fikirlerin mühendis kitlelerine ulaşmasını öhlemek için ellerinden geleni yapmışlardır. Revizyonistler bu amaçla özellikle 'küçük kurul' adı verilen yurtsever mühendislerin danışma toplantılarından yararlanmaktadırlar. Onlar "sosyalist" kisvesine bürünerek bu kurullardan bazı kararlar çıkartmakta ve bunların bağlayıcı olduğunu öne sürerek kongrelerde devrimci fikirlerin savunulmasını yasaklamaya çalışmaktadırlar. Fakat istedikleri sonucu elde edemeyince de bu kurulların disiplinini ilk önce kendileri çiğnemektedirler. Nitekim Mimarlar Odası İzmir Şubesi Kongresinde böyle davranmışlardır.

Bu seneki bütün kongrelerde yurtsever mühendisler küçük kurulların revizyonist amaçlara alet edilemeyeceği noktasında yoğun bir mücadele yürüttüler. Bu kurulların yurtseverleri birleştirdiğini ve sosyal-emperyalizme karşı çıkılmadan yurtsever olunamayacağını ortaya koydular. Revizyonistler devrimciler arasındaki bağlılığı ve disiplini sosyal-faşist bir disiplin haline getirmeye yeltenmektedirler. Yurtseverliği yasaklayan bir disiplin olamaz. Küçük kurulları mühendis kitlelerinin ve kongrenin üstünde görmek odaların tekkeler haline gelmesine yol açar. Oysa halkın menfaatleri bütün fikirlerin kitleler içinde açıkça tartışılmasını gerektirir. Bütün mühendisleri odalar etrafında yurtsever saflarda gerçekten birleştirmenin yolu budur. Revizyonistlerin ise böyle bir sorunları yoktur. Onların derdi oraları sultaları altında tutmak ve revizyonizmin aleti yapmaktır.

Revizyonistler şimdi yurtseverleri küçük kurullardan atmak şeklinde bir siyaset uygulamaya çalışıyorlar. Bu niyetlerini Elektrik Mühendisleri Odasında fiiliyata döktüler. Yedi yurtsever mühendisi danışma kurulundan atma kararı çıkarttılar. Onlar bu kararı alırken mühendislerin revizyonistlerin gerçek niyetlerini henüz görememelerinden yararlandılar. Uygulamalarını daha ileri götürmek ve yurtseverleri atmak istiyorlardı. Ancak karşılaştıkları tepki buna olanak vermedi. Mimarlar Odası Genel Kurulunda ise bir revizyonist söz alarak revizyonizme ve Rusya'ya karşı çıkan mühendisleri ve mimarları danışma kurullarından, hatta odalardan atmayı planladıklarını ağzından kaçırdı. Genel Kurul buna büyük tepki gösterdi. TMMOB Başkanı Teoman Öztürk ve Mimarlar Odası Başkanı Yavuz Önen de revizyonistlerin bu çabaları karşısında açık tutum aldılar. Maden Mühendisleri Odasında da yurtseverler revizyonistlerin atma çabalarını teşhir ettiler. Kimya Mühendisleri Odasında ise revizyonistler, önce "Rusya'ya sosyal-emperyalist diyenleri, sonra revizyonist diyenleri, sonra da CHP'lileri atacaklarını söylemektedirler. Hatta TİP'lilerle kendini Rus beşinci koluna bağlayan unsurlar arasında da sert çelişmeler doğmaktadır. Elektrik Mühendisleri Kongresinde bu açıkça ortaya çıkmıştır.

Revizyonistlerin bütün odalar için ortak bir atma siyaseti tespit edip bunu uygulamaya çalıştıkları ortadadır. Ancak bunu başaramayacaklardır. Şu son bir sene içindeki gelişme bile saflaşmanın ne kadar hızlı olduğunu ve revizyonistlerin hızla tecride sürüklendiklerini göstermektedir. Odalar bütün mühendislerin kitle örgütüdür. Oradan yurtseverleri kimse atamaz. Atma çabalarına karşı en iyi cevabı Mimarlar Odası kongresinde yurtseverler vermişlerdir: "Bizler revizyonizmin gerçek yüzünü bildiğimiz halde 'şunlar atılsın' önerisiyle gelmedik. Biliyoruz ki, içinde bulunduğumuz yeniden saflaşma süreci sonunda revizyonistler çok küçük bir azınlık olarak kalacaklardır. Kitlelerin içinde yürütülen açık bir mücadeleyle bütün mühendisler yurtsever saflarda birleşeceklerdir. Buna inancımız tamdır."

Son kongreler mühendisler içindeki devrimci gelişmenin giderek hızlandığını ortaya koydu. Revizyonistler her kongrede devrimci bir muhalefetle karşılaşmışlardır. Birçok mühendis gerçekleri görerek Rusya'nın yurdumuz için beslediği emellere ve onun hızla artan baskılarına karşı çıkmıştır. Artık revizyonist demagoji etkisini yitirmektedir. Elektrik Mühendisleri kongresinde revizyonistlerin Türkiye'de ağalık olmadığını söylemeleri üzerine söz alan yurtsever bir mühendis, ağa aramak için köylere gitmek gerekmediğini, DİSK'e bakmanın yeterli olduğunu söyledi.

Bize mektup yazan bir kimya mühendisinin belirttiği gibi Rus sosyal-emperyalizmine karşı en geniş mühendis kitlesini birleştirmek için gerçek bir temel mevcuttur. Yurdumuzun bağımsızlığı ve halkımızın gerçek demokrasiye kavuşması bütün mühendislerin ortak isteğidir.

Şenkaya Kültür Derneği yönetimine devrimciler seçildi

Şenkayalı devrimciler bildiriyor

Şenkaya Kültür Derneği'nin kongresi 10 Şubat günü yapıldı. Kongrede seçime iki liste katıldı. Biri iki süper devlete karşı olan devrimcilerin listesiydi. Diğeri ise Kurtuluş, İGD ve Devrimci Gençlik taraftarlarından oluşuyordu.

Devrimciler adına konuşan arkadaşlar iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı mücadele temelinde birleştiklerini ifade ettiler. Türkiye devriminin temel meselelerini anlatarak devrimcilere düşen görevleri belirttiler. Revizyonistlerin halkın mücadelesi önünde engel olduklarını, son TÖB-DER mitinglerinden örnekler vererek açıkladılar. Revizyonistlere karşı birliğin güçlendirilmesinin gerekliliği üzerinde durdular.

İstanbul TUMAD-DER'in 1. Kongresi yapıldı

İstanbul Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği (TUMAD-DER)'in I'inci kongresi 5 Mart 1977 günü İstanbul'da toplandı.

Kongreye katılıp konuşma yapan konuklar, kongreye başarılar dileyerek derneğin baskı ve işkencelere karşı mücadelesinde omuz omuza olduklarını belirttiler.

Ankara TUMAD-DER Başkanı Armağan Anar işkencecilerin saptanıp, kamuoyunda mahkum edilmesinin derneğin en önemli görevlerinden biri olduğunu belirtti.

Türkiye Birlik Partisi İl Örgütü adına konuşan Hüseyin Üstün, TUMAD-DER'in bütün dünyadaki af örgütleri ve benzeri örgütlerle ilişki kurması gerektiğini söyledi. Üstün yurtseverliğin ve demokratlığın ölçüsünün emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı tavır almak olduğunu belirtti.

Sosyalist Devrim Partisi İl Örgütü adına konuşan Yaşar Avcı işkencecilerin ağır cezaya çarptırılması ve işkence suçlarına zaman aşımı tanınmaması gerektiğini belirterek hapishanelerde büyük bir uyanış olduğunu ve "adi suçlar" denilen suçlardan mahkum olanların da derneğe kazanılması gerektiğini söyledi.

İstanbul TUMAD-DER Başkanı İnci Ataberk, çalışma raporunda, ülkemizdeki cezaevlerindeki ağır koşulları, yapılan işkenceleri anlattı ve derneğin çalışmalarının, "Zindanlar Boşalsın", "Genel Af" sloganı hedefine yönelik olacağını belirtti.

Eski yönetim kurulunun oy birliğiyle aklanmasından sonra yeni yönetim kurulu seçildi.

Karaman Halk Birliği kapatma kararına karşı açtığı davayı kazandı

Konya Valiliği tarafından bundan bir yıl önce kapatılan Karaman Halk Birliği Derneği yeniden açılmıştır. Dernek yöneticileri hakkında açılan dava beraatle sonuçlanmıştır. Bunun üzerine mahkemeye başvuran yöneticiler derneklerinin açılmasını istemişlerdir. Mahkeme isteği yerinde görerek derneğin açılmasına karar vermiştir.

FTÖB Kongresi toplandı

Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği'nin (FTÖB) 30'uncu Genel Kurul toplantısı 12 Şubat günü Strasburg şehrinde 250 civarında izleyici önünde yapıldı. Seçimlere, içinde tasfiyecilerin bulunduğu bir grupla revizyonistlerin oluşturduğu diğer bir grup katıldı. Seçimleri proleter devrimcilerin de oy verdiği tasfiyecilerin listesi kazandı.

Kongrede proleter devrimciler revizyonizme karşı başarılı bir ideolojik mücadele verdiler. Kongre proleter devrimci siyasetin yurt dışındaki geniş öğrenci ve işçi kitleleri içinde yayıldığını ortaya koydu. Almanya, Belçika, İsviçre ve İngiltere'den gelen devrimciler devrimci sloganları haykırdılar. "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganı en fazla söylenen slogan oldu. Devrimciler FTÖB içindeki revizyonistleri kitle önünde teşhir ettiler. Genel Kurulda okunan ATÖF, ATİF, İngiltere Kıbrıslı Öğrenciler Derneği, İngiltere Sheffield Öğrenci Derneği ve Fransa'daki Kara Afrikalı Öğrenciler Federasyonunun mesajlarında da iki süper devlet mahkum edildi.

FTÖB içinde gerilemiş olan revizyonistler, kararsız unsurları kazanabilmek için kendi revizyonist tezlerini açıkça savunmaktan çekindiler.

Tasfiyecilerin sunduğu programda ise sosyal-emperyalizme karşı mücadeleden tek satırla söz edilmiyordu. Tasfiyeciler kongre boyunca devrimci sloganları bastırmaya kalkıştılar. Sosyal-emperyalizmi teşhir eden devrimcilerin konuşmalarını "vakit doldu" diyerek kesmeye çalıştılar. Tasfiyeciler devrimcilerin sunduğu "Rusya İle İşbirliği Anlaşmasına Hayır" ve "FTÖB'de ideolojik, siyasi eğitim semineri" konulu iki karar tasarısını revizyonistlerle birlikte tartışılmadan reddettiler.

Devrimciler tasfiyecilerin revizyonizmle uzlaşmalarını eleştirdiler.

Halkımız Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır Diyor !

Bir emekçi kadın diyor ki: RUSYA İLE ANLAŞMA İMZALAYANI HESAP SORACAĞIZ !

HOLLANDA:

Hüseyin Aslan (işçi):

Dergimizin başlatmış olduğu "Rusyayla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasını işçi arkadaşlara anlatarak imza topladım. Rus işbirlikçisi T'K'P' liler işçilere "Bunlar Mao'cudur, bunlar Türkiye' de faşistler gibi olay çıkarıyor" diyerek engellemeye çalıştılar. İşçi arkadaşlar onlara "Siz Rusya'ya bağlanmak istiyorsunuz, bir de bunları karalıyorsunuz, savaşta Rusya,Amerika'dan daha tehlikelidir" diyerek gerekli cevabı verdiler. 35-40 işçi arkadaş çekinmeden imza verdiler.

"Düne kadar Amerika başbelasıydı. Şimdi de Hitler tipi Rus çarları başımıza bela oluyor. Eğer MC Rus çarları ile anlaşma yaparsa eninde sonunda yurtsever halkımız onlara gereken dersi verecektir.

TORBALI

Hüseyin Gözeten, Eran Evcan, Vedat Aydiş:

"Rusya'ya dayanarak bağımsızlık kazanılıp korunamaz. İki süper devlete, Amerika ve Rusya'ya güven verip bağımsızlık kazanılıp korunamaz. Bağımsızlığın yolu işçi sınıfının milli demokratik devrime önderlik etmesinden geçer. Ancak bağımsızlık bu şekilde korunur. "

ÖDEMİŞ

Küçükmenderes Köprüsü İşçileri İsmail Karadiş, Rüştü Yılmaz, Sabahattin Nurgören, Namık Ulvioğlu:

"Rusya'yla 'işbirliği' anlaşmasına biz de hayır diyoruz. Rusya saldırgan bir emperyalisttir. Ankara mitinginde uşaklarını gördük. Kendileri gelince ne yapacakları daha şimdiden belli. "

ÇEŞME

Ilıca'dan Ayşegül Kıyıcı(öğrenci) Mümin Ali Kıyıcı (inşaat İşçisi),Ahmet İpekkan (işçi), Abdullah Arzık(işçi):

"Biz emekçiler hiç bir zaman köleliği ve teslimiyeti istemiyoruz.Türkiye halkı zalimleri her zaman yere çalacaktır.

Emperyalistlere güven vermekonların daha da azgın boğa gibi hazırlanmalarına hizmet eder. Güven verme yerine kararlı mücadeleye hazırlanmalıyız. "

İZMİR

Yıldız Kalındamar(işçi), Ayten Kılıçdere(işçi), Hüsnü Kalındamar(işçi) Saime Kalındamar (işçi), Melek Kalındamar(işçi), Şirin Baycu (işçi) Abidin Kalındamar (öğrenci) :

"Savaşın esas kaynağı olan Rus sosyal-emperyalizmiyle işbirliğine karşı çıkıyoruz. "Sosyal-emperyalistlere güven vermekle bağımsızlığımız korunamaz. Bağımsızlığımız ancak dişe diş mücadeleyle korunur. "

MANİSA

Ticaret Lisesi'nden 67 öğrenci:

"Bu anlaşmayı imzalamak demek yurdumuzu en gözü doymaz emperya liste teslim etmek demektir.Sosyal-emperyalistlerle yapılacak her türlü anlaşmaya karşı çıkmak bir yurtseverlik görevidir. "

Şehitler Ortaokulu'ndan Ergün Yıldırım, Cafer Etyemez, İlhan Tireli ve 47 arkadaşı:

"Bu anlaşmaya karşı vereceğimiz mücadele bir yurtseverlik görevidir.

Bağımsızlık iki süper devlete güven vererek değil, kararlı mücadeleyle kazanılır. "

Öğretmen Lisesi'nden 56 öğrenci adına Mahir Sevgi:

" 'Dostluk ve işbirliği' adı altındaki bu anlaşma halklarımıza dostluk ve dayanışma değil, aksine felaket getirir. Bu köleleştirici anlaşmaya karşı çıkmak her yurtseverin görevidir. Bağımsızlığımızın düşmanı olan iki süper devletten bize dost olmaz, bizim gerçek dostumuz işçi köylü tüm ezilen halklar, Üçüncü Dünya ülkeleridir. "

TUNCELİ

Kırmızıköprü'den İsmail Canpolat, Hasan Demirbilek, Fehmi Canpolat, Ali Ekrem Demirbilek:

"Yeni Rus Çarlarının 'sosyalist ' maskesi artık düşmüştür. Bunlar yeni bir dünya savaşı çıkarmak istemektedirler. Rusya ile anlaşma yapılmasını istemiyoruz. "

PÜLÜMÜR

Güllü Şanlı ve Saadet Can:

"Faşist MC bir eliyle halka işkenceler ederken bir eliyle de Rus çarlarıyla anlaşmalar yaparak Rus pençesinin yurdumuza daha da inmesine yardımcı olmaktadır.

"Yeni Çarlarla yapmak istediği 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına bütün yurtsever yurttaşlar olarak karşı koyuyoruz ve protesto ediyoruz."

ERZİNCAN

Çayırlı-Y. Çamurdere köyünden 40 yurtsever:

"MC hükümetinin Rusya ile yapmayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşması halkımızın zararınadır. Çünkü emperyalist bir ülke ile böyle bir anlaşma yapılamaz. Çamurdere köylüleri olarak bu anlaşmayı nefretle reddediyoruz. "

Ödemiş-İzmir yürüyüşüne katılan bir emekçi kadınla konuşma

"Ben evlenmeden evvel köyde idim. Tarlada çubukta çalışıyordum. Toprağımız yoktu. Ancak 1-2 tenekelik bir yerimiz vardı. Sabahtan akşama güneşin altında anamla orakla ot biçerdik, kovun otlatırdık, gene de elde bir şey yoktu.

Kadınlar erkekler kadar iş çıkardığı halde onların ücreti düşüktür. Erkekler de kadınlar da tırpanla çalışıyorlar. Fabrikalarda çalışıyorlar. Baskılarla karşılaşıyorlar.

"Böyle bir yürüyüşün yapılacağını duyduğumda düşündüğüm ilk şey katılmak oldu. Bizim adama söyledim, ses çıkarmadı, 'olur' dedi.Çocuklara bakacak birini bul, git dedi. Kaynanama söyledim, çocuklara bakması için. Yürüyüşe katılacağımı söylemedim. Yürüyüşe katılmak istediğimde şunu düşündüm: Birçok devrimci kardeşimiz öldürülüyor. Bunlar benim kardeşlerim. Yarın benim çocuklarım da büyüyecek ve onlar da aynı tehlikeyle karşı karşıya kalacaktır.

"Yürüyüş sırasında yolda konuştuğumuz kadınların çoğunun yürüyüşten haberi yoktu. Biz arkadaşlarla kadınları toplayıp bu yürüyüşün amacını, bağımsızlık için yürüdüğümüzü anlatıyorduk. "Siz niçin katılmıyorsunuz' diye soruyorduk. Bir kadın çocuklarını bırakacak yer bulamadığı için katılamadı. Bir başka kadın yürüyüşe katılmak istiyordu ama izin alamadı. Bir başkası doğum yapacaktı. Gelmek istedi, gelemedi. Ama, dedi, çocuğumun adını yürüyüş koyacağım. Bir kadın dedi ki 'yürüyen talebelerdir.' Ben de karşı çıktım. 'Ben talebe değilim, dört çocuk anasıyım. Ben bir köylü çocuğuyum. Kocam da işçidir. Okumuşluğum da yok. 'Öyle deyince 'Bir dahaki seferlerde biz de katılırız. Bizim bundan haberimiz olmadı.' dediler.' Bu halk yürüyüşüdür, talebeler de katılıyor' dedik.

"Yürüyüşten döndükten sonra komşulardan akrabalardan karşı çıkan, hesap sormaya kalkan oldu. 'Niçin gittin, nereye gittin, senin ne işin vardı' diye sordular. Ben de anlattım. Dedim, 'Ben yurdumun bağımsızlık bayrağını kaldırmaya gittim. ' Dediler ki 'kötü yola gitmiş'. "Ne derlerse desinler, kötü yola gitmiş desinler, hiç önemli değil. Hiç çekinmeyeceğim. Ben bu konuda mücadele etmezsem bu mücadelede kadınların da katılmasının önemini kavratmazsam yarın kızım katıldığında da ona karşı çıkacaklar. Bunun üzerine 'daha çok kadınlarla gitsen daha iyi olmaz mıydı' dediler. Ben de 'karılarınızı niçin göndermediniz öyleyse?' dedim. 'Gönderseydiniz çok gidecektik. 'Kadın, kız kahvelerde kalmışsınız' dediler. 'Bu namus davası yani bağımsızlık davasıdır. Evlerde kaldık ama kahvede de kalabilirdik. Onlar hep bizim kardeşlerimizdir. Bugünden mücadele etmezsek yarın çocuklarımız daha büyük felaketlerle karşılaşırlar, yetim kalırlar, bu daha mı iyidir?' dedim.'Düşmanlar işgal etse, çocuklarımızı öldürmeyecek mi?O-kutuyoruz, büyütüyoruz. Bugün de faşistler öldürüyorlar.' dedim. Döndüm bir kadına, dedim ki 'Sen diyorsun ki kaynanam, kaynatam böyle böyle baskı yapıyorlar.' Sen bu baskılardan kurtulmak istiyormusun? Öyleyse mücadele etmelisin. ' Yürüyüşten sonra gelip anlatmak çok iyi oldu. Birçok insan duydu. Şimdi de "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına imza topluyoruz Yürüyüş için bağış kampanyasından daha iyi gidiyor. Çekinenlere diyoruz ki, 'bizim bu Türkiye' de bir kanuna evet veya hayır deme hakkımız varsa ve eğer biz Rusya'yla anlaşmaya karşıysak o halde imzamızı koymalıyız. Neden korkuyoruz?'

" Bazıları 'yarın bu imzadan bizi sorumlu tutarlar mı?' diyorlar.' Oysa esas yarın biz bu anlaşmaya imza koyanları sorguya çekeceğiz' diyorum. Biz eğer Amerika-Rusya Türkiye'ye gelsin, sömürsün, haşhaşı tütünü istediği gibi yasaklasın, eksin, ne yaparsa yapsın diyorsak işte o zaman suçlu oluruz.

ARDAN

HALKIN SESİ'nin Anketine Katılınız

MC iktidarının Sovyet sosyal-emperyalistleriyle imzalamaya hazırlandığı "dostluk ve işbirliği" anlaşması hakkında dergimiz bir anket açmış bulunmaktadır. Okuyucularımızın özellikle anketimizin ilk sorusunu cevaplandırmalarını diliyoruz. Son iki soruyu ise isteyen okuyucularımız ayrıca cevaplandırabilirler. Anketimize gelen cevapları bu sayımızda da yayınlamaya devam ediyoruz. Okuyucularımızın cevaplarında isim, şehir ve mesleklerini yazmalarını diliyoruz.

1. MC HÜKÜMETİNİN RUSYA İLE İMZALAMAYI DÜŞÜNDÜĞÜ "DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ" ANLAŞMASI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?

2. RUSYA'NIN YURDUMUZ ÜZERİNDE GİTTİKÇE ARTAN ETKİNLİĞİNİ BAĞIMSIZLIĞIMIZ AÇISINDAN DOĞRU BULUYOR MUSUNUZ?

3. İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERME SİYASETİYLE BAĞIMSIZLIĞIMIZ KAZANILIP KORUNABİLİR Mİ?

ADANA

Ceyhan-Körkuyu köyü devrimcileri adına Hanifi Yelis:

"MC ile sözde sosyalist ve en gerici, emperyalist Rusya arasında yapılacak her türlü işbirliği anlaşmasına hayır diyoruz."

MALATYA

Karaca köyünden 80 yurtsever:

"Karaca köyü halkı olarak "Kış gününün hoşluğuna Rus emperyalistlerin dostluğuna güven olmaz" diyoruz."

Adem Özcan, Hüseyin Dinçer, Rıza Güller, Veli Çelik:

"Milli bağımsızlığın ve halkın düşmanı faşist MC iktidarının Yeni çarlarla yapmak istediği sözde 'İşbirliği ve Dostluk' anlaşması, Türkiye açısından köleleştirici bir anlaşmadır."

ELAZIĞ

Yenice köyünden Sıtkı Gül:

"Yeni Çarlarla yapılan anlaşma Rus emperyalizminin ülkemiz üzerinde hegemonya kurmasından başka bir şey değildir.

"Bütün yurtseverler, imza kampanyasını desteklemeli ve iki süper devlete karşı mücadeleyi güçlendirmeliyiz."

KAHRAMANMARAŞ

Pazarcık Sazlıhöyük köyünden İbrahim Ayvaz, Arif Karataş, Mustafa Ayvaz, Ayşe Ayvaz, Mustafa Karataş, Hasan Ayvaz, Sultan Ayvaz, Ökkeş Ayvaz, Ali Ayvaz, Hüseyin Ayvaz, Solmaz Ayvaz, Leman Ayvaz:

"Rusya'nın MC ile yapmak istediği 'siyasi işbirliği' anlaşması milli bağımsızlığımızı daha da zedeleyip, sosyal-emperyalist Rusya' ya kapılarımızı sonuna kadar açarak yurdumuzu daha da köleleştiriyor. Rusya yurdumuzu bir sıçrama tahtası olarak kullanıp, dünyaya yeniden hükmetmek istiyor. Dünya halkları olarak saldırgan Rusya'ya karşı uyanıklığımızı arttırmalıyız."

Ali Kısa, Musa Eliş, Mehmet Ali Solma, İmam Güzeloğlu:

" Bu anlaşma ülkemizi köleleştirmek amacını güttüğü için kesin olarak karşıyız."

Pazarcık-Eğlen köyünden Hüseyin Esendemir, Ali Esendemir, Mehmet Eliş:

"Rus sosyal-emperyalistleri MC Hükümetinden birçok taviz koparmıştır. Şimdi de MC hükümetiyle imzalayacağı 'işbirliği' anlaşmasıyla ülkemizi tamamen çıkmaza sokup kendi hakimiyetini pekiştirecektir. Bizce iki süper devlete karşı mücadele verilmeden bağımsızlığımız kazanılıp korunamaz."

Elbistan ve İğdeli köylülerinden 65 yurtsever:

"MC iktidarının Sovyetler'le imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşması faşist MC' ile birlikte sosyal-faşist Brejnev yönetici kliğinin Türkiye halkını daha fazla sömürmesi ve baskı altında tutmasını amaçlamaktadır. Bu, Türkiye ve Rusya halkları arasındaki dostluk değil, Türkiye'deki işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarı ile Sovyet sosyal-emperyalistlere arasındaki dostluktur."

AĞRI

Melih Altın:

"İki süper devletle dostluk ve işbirliği yapmak delliliktir. Halkımız bağımsızlığına düşkündür. Süper devletlerin ülkemiz ve topraklarımız üzerinde egemenlik kurmalarına izin vermeyeceğiz."

DÜZCE

Mahmut Çimen (işçi):

"Amerika'ya da Rusya'ya da yurdumuzu teslim etmeyeceğiz. Yurdumuza saldırırlarsa, bu toprakları onlara mezar edeceğiz."

DANİMARKA

Kopenhagen'den 26 yurtsever ve devrimci adına Reşat Uslu:

"MC hükümetinin Rusya ile imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına hayır diyoruz. Çünkü bu anlaşma yurdumuzu savaş kaynağı olan Rusya'nın karşısında eli kolu bağlı bırakmayı amaçlıyor. Proletaryanın önderliğinde halkımız iki süper devlete gereken cevabı verecektir."

KONYA

Kulu'dan Tahir Yetik (öğretmen) ve 15 öğrenci, işçi:

"Sosyal-emperyalistlerle yapılan anlaşmalar ülkemiz zararınadır. Görevimiz, her zaman sosyal-emperyalistlerin gerçek yüzlerini yoksul halkımıza teşhir etmektir."

İSLAHİYE TANDIR KÖYLÜLERİ YENİ ÇARLARI PROTESTO TOPLANTISI YAPTI

5 Şubat 1977 tarihinde yaklaşık kırk kişinin katıldığı 'Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır' toplantısı yapıldı.

Toplantıda iki arkadaş, Rus sosyal-emperyalizminin ülkemiz üzerine artan baskısını anlattı. Yeni bir dünya savaşı tehlikesinin arttığı ve savaşın esas kaynağının Sovyet sosyal-emperyalizmi olduğu belirtildi.

TOPRAK-İŞ SENDİKASI GENEL SEKRETERİ AHMET DÜNDAR:

"RUSYA DÜNYANIN TEK EFENDİSİ OLABİLMEK İÇİN YURDUMUZU BİR SIÇRAMA TAHTASI GİBİ KULLANMAK İSTİYOR"

"Bugün dünyanın en saldırgan emperyalisti Rusya dünyanın tek efendisi olabilmek için yurdumuzu sıçrama tahtası olarak kullanmak amacındadır. Aynı zamanda bu anlaşmayla savunmamızı etkisiz hale getirip muhtemel bir üçüncü dünya savaşında hazırlıksız yakalamak istiyor.

"Ayrıca iki süper devlete güven vererek yurdumuzun bağımsızlığının korunabileceğini iddia edenler, özellikle CHP gözlerini açıp dünyayı iyi görmelidir. 1919'da emperyalistler yurdumuzdan güven istemeye değil, bağımsızlığımızı yok etmeye geldiler. Kısaca güven verme siyaseti, yurdumuzun güvenliğini iki süper devlete teslim etmektir."

SİVAS

Divriği'nin Karasar köyünden 25 küçük devrimci adına Fatma Özvurt, Garip Babacan:

"Bizler Divriği'nin Karasar köyü 4'üncü ve 5'inci sınıf öğrencileriviz.Yeni Çarlarla 'işbirliği' anlaşmasına hayır diyoruz. Onlarla yapılan ve yapılacak anlaşmalar, bizim gibi küçük devrimcilerin ve tüm halkımızın doğru yollarına barikat kurmak içindir.

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına bu hafta gelen toplam 2447 imzanın dağılımı şöyledir:

İstanbul 304, Erzincan 290, Pülümür 307, Manisa 148, Ankara 134, İsparta-Şarkikaraağaç 116, Gelendost 79, Tavşançalı 70, Balıkesir Macarlar köyü 66, K. Maraş Yeni Mahalle 63, Manisa Ticaret Lisesi 67, Milas Serinler köyü 75, Akkuş 63, Şatıroğlu köylüleri 60, Eskişehir 53, Manisa Şehitler Ortaokulu 50, Bucak 47, Karabük 46, Köln 45, Eskişehir Sanat Okulu 39, Hollanda Nijemen'den Aşık Davut Sularî ve arkadaşları 39, Kangal Yellice köyü 36, Ödemiş Bıçakçı köyü 32, Adana 31, Düzce 22, Almanya 18, İzmir Çeşme 16, Samsun 15, Burdur 12, Çeşitli yerler 39.

Böylece şimdiye kadar elimize ulaşan 35 786 imzanın şehirlere ve ülkelere göre dağılımı şöyledir:

İstanbul	5958
Ankara	4680
Kahramanmaraş	3295
İzmir	3227
Adana	2463
Gaziantep	2173
Tunceli	1636
Sivas	1284
Konya	1148
Manisa	887
Malatya	746
Muğla	564
Mersin	516
Bolu	514
Erzincan	509
Trabzon	437
Almanya	431
Denizli	427
Antakya	410
Diyarbakır	402
Aydın	289
Elazığ	260
Antalya	216
Tokat	200
İsparta	195
Kars	167
Uşak	159
Amasya	135
Çanakkale	133
Afyon	108
Ordu	190
Burdur	103
Zonguldak	100
Eskişehir	100
Çeşitli yerler	1573
TOPLAM	35 786

İZMİR GÜLTEPE BELEDİYESİ İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ

İzmir muhabirimiz bildiriyor

Yedi aydır maaşlarını alamayan Gültepe Belediyesi işçileri 27 Şubat günü 24 saatlik bir uyarı direnişi yaptılar. İşçiler direnişlerinin amacının MC iktidarını protesto etmek ve maaşlarını almak olduğunu açıkladılar.

Gültepe Belediyesi işçileri bir süreden beri mücadeleye hazırlanıyorlardı. İşçilerin bağlı bulundukları Genel-İş Sendikası ve Belediye Başkanı Aydın Erten ise sürekli mücadeleyi engellemeye çalıştılar. İşçiler yaptıkları toplantılarda MC iktidarına karşı en etkili silahlarının grev olduğunu belirttiler. Belediye Başkanı ve sendika yöneticileri ise çeşitli vaadlerde bulunarak grev önerisini örtbas etmeye çalıştılar.

Grev söz konusu olduğunda bazı AP'liler ve revizyonistler, "grevin MC'yi değil, belediye başkanına karşı olması gerektiğini ve işçilerin siyasete karışmasına karşı olduklarını" söyleyerek mücadeleyi hedefinden saptırmaya çalıştılar. Bütün bunlar işçileri mücadeleden döndüremedi. İşçiler 22 Şubat sabahı belediye önünde toplanarak uyarı direnişine başladılar. Belediye Başkanı direniş sırasında bir devrimciye saldırdı. İşçiler buna tepki gösterdiler ve protesto ettiler.

Direniş sonunda sendika başkanı ücretlerin bir hafta sonra dağıtılacağını açıkladı.

Direnişin ertesi günü 9 işçi işten atıldı. Direnişe önderlik eden bu işçilerin atılmasını işçiler ve Gültepe halkı tepkiyle karşıladı. CHP'li yurtseverler Belediye Başkanının tutumunu protesto ettiler.

Kardeş Romen Halkına Başsağlığı Diliyoruz

Geçtiğimiz hafta sonunda meydana gelen şiddetli bir deprem sonucu komşumuz Romanya ağır can ve mal kaybına uğramıştır. Romen halkının acısını paylaşıyor, hayatlarını kaybedenler için başsağlığı diliyoruz. Kardeş Romen halkının en kısa zamanda yaralarını sararak, hasara uğrayan bölgeleri yeniden imar edeceğine inanıyoruz. Halkımız, Romen halkının iyi ve kötü günlerinde daima yanındadır.

ADA TES-İŞ ANKARA ŞUBESİ KONGRESİNDE SENDİKA REKABETİ ELEŞTİRİLDİ

TES-İŞ Federasyonuna bağlı Ada Tes-İş Sendikası Ankara Şubesinin Genel Kurulu 26 Şubat günü Ankara'da yapıldı. Genel Kurula 44 delege katıldı.

Genel Kurul'da ilk konuşmayı yapan Ankara Şubesi Başkanı Cahit Şahin sendikalar arası rekabeti eleştirdi ve işçi sınıfının birliğinin önemi üzerinde durdu. Cahit Şahin "işçi sınıfı ne kadar siyasetin içinde yer alırsa haklarının korunmasını da o kadar sağlar" dedi.

Daha sonra söz alan Ada-Tes-İş İstanbul Şube Sekreteri Haki Ergin iki süper devleti teşhir etti ve özetle şunları söyledi: "Faşistler işçi sınıfını parçalarken, sosyal-faşistler de aynı yolu izlemektedirler. Çünkü onlar da aynı faşistler gibi bir emperyalist dayanmaktadırlar."

Eskişehir delegesi Hüseyin Karakoç ta yaptığı konuşmada işçi sınıfı içindeki ABD ve Rus işbirlikçilerini teşhir etti. Daha sonra söz alan delegeler işyerleri ile ilgili sorunlarını dile getirdiler.

Seçimlerde yurtseverler gene yönetime geldiler. Başkanlığa Cahit Şahin seçildi.

Direnişteki Amerikan Hastahanesi işçleri ile görüşme

İstanbul'daki Amerikan Hastanesi'nde çalışan 300 sağlık işçisi toplusözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine başlattıkları uyarı direnişini iki haftaya yakın bir süredir kararlılıkla sürdürüyorlar. Muhabirimizin işçiler ve sendika yetkilileriyle yaptığı konuşmayı sunuyoruz:

İşçiler Amerikan hastanesinin bahçesini pankartlarla donatmışlardı. Halkın Sesi'dergisinden geldiğimizi duyunca çok memnun oldukları söylediler. Sendika temsilcisi, daha sonra direniş yerine gelen Sağlık-İş Sendikası İstanbul Şubesi başkanı Abdülkadir Yüksel ve işçiler sorularımızı şöyle cevaplandırdılar:

Amerikan hastanesi işçilerinin direnişi kararlılıkla sürüyor...

Halkın Sesi: Direnişinizin amacı nedir?

Cevap: Bu hastanede her türlü hizmetin en iyisi yapıldığı halde ücretlerimiz bütün İstanbul'daki sağlık işçilerinden düşüktür. Yıllarca çalışanlar bile asgari ücret alıyorlar. Patron 5'inci dönem toplu sözleşme görüşmelerinde haklarımızı vermediği gibi işi uzatmak için uyuşmazlığa gitti. Biz de Amerikan hastanesi patronunu uşarmak için direnişe geçtik. 1800 lira ücret alan bir işçi ailesini nasıl geçindirir? Böylece çoluk çocuğumuz yiyecekten giyecekten yoksun bırakılmışlardır.

Halkın Sesi: Hastanede sağlık hizmetleri görülmüyor mu?

Cevap: Hizmetler yürütülüyor. Ama eğer bu direnişimiz patronu uyarmazsa sağlık hizmetlerini de aksatacağız. Aksi takdirde hakları mızı alamayız.

Halkın Sesi: Dergimiz, MC hükümetinin Rusya ile imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşması na hayır kampanyası yürütüyor. Bu kampanyamız hakkında görüşleriniz var mı?

Abdülkadir Yüksel: "İki süper devletin ülkemizi sömürmekten başka bir amaçları yoktur. Biz bundan başka bir yarar görmüyoruz. Türkiye halkları olarak gönül gönüle verince daha iyi kalkınacağımıza, kendi gücümüze güvenmemiz gerektiğine inanıyoruz. Ne Amerika'nın ne de Rusya'yı istemiyoruz."

Son olarak sendika başkanı şunları belirtti:

"Biz bu direnişimizle patrona ihtarda bulunuyoruz. Eğer istediklerimizi vermezlerse buradaki sağlık hizmetlerini de aksatmak zorunda kalacağız. Bunun müsebbibi de onlar olacaklardır."

Giyim işçileri revizyonist dernek ağalığına karşı çıkıyor

Bizler İstanbul'un çeşitli yerlerindeki küçük atölyelerde çalışan giyim işçileriyiz. Dağınık bir durumda olduğumuz için birçok sosyal haktan mahrumuz. İşten atıldığımız zaman açık hazırdır. Her gün 15-16 saat çalıştığımız halde karnımızı zor doyuruyoruz. Sömürüye ve zulme karşı koymak mücadelemizi ilerletmek için İlerici Giyim İşçileri Derneği (İGİD) çatısı altında toplandık.

Dernekte revizyonist yöneticilere karşı, devrimci yurtsever muhalefet oluşturduk. Seksen kişilik tabanın altmışından fazlası yanımızda tavır almaktadır. Revizyonistler sözde "ilerici" tüzüklerini çiğneyerek baskı kurmaya ve arkadaşlarımızı dernekten atmaya çalışmak istiyorlar.

Biz İGİD devrimci-yurtsever muhalefeti olarak mücadelemize devam edecek, revizyonizmi alt edeceğiz.

İGİD
Devrimci-yurtsever
muhalefeti

BÜTÜN TÜRKİYE'DE AVUKATLAR YARGI KARARLARININ UYGULANMASI İÇİN DİRENDİLER

4 Mart Cuma günü avukatlar MC hükümetinin yargı organlarının kararlarını uygulamamasını protesto etmek için duruşmalara girmediler. Eylemle ilgili karar Türkiye Barolar Birliği Genel Kurulu'nda alınmıştı.

İstanbul Barosu, bu konuda yaptığı açıklamada "Almanya'nın nazileştirilmesine karşı baskın kalan veya baş eğen hukukçuları tarih saygı ile anmıyor" demekte ve avukatların mücadelelerini sürdüreceklerini belirtmektedir.

Çeşitli kuruluşlar destekleme telgraflarının yanısıra yayınladıkları bildirilerle avukatların mücadelesini desteklediklerini açıklamışlardır.

Ankara EGO'da revizyonistler işçi ve memurları işten atıyor

(Ankara Muhabirimiz Bildiriyor)

Revizyonistler EGO'da bürokrasinin üst kademelerini ele geçirerek yurtseverler ve devrimciler üzerinde baskı kurmaya çalışmaktadırlar. Bugün EGO'daki 8 Başkanlıktan 3'ü ve başkanlıklara bağlı çok sayıda müdürlük revizyonistlerin eline geçmiştir. Devrimci çalışma yaptıkları gerekçesiyle iki işçi ve üç memur EGO'dan çıkarılmıştır. Bazı CHP'li yurtseverler de tehdit ve baskıların hedefi olmaktadırlar. Bütün yurtseverlerin suçu Rus işbirlikçisi sahte sosyalist düşünceleri reddetmeleridir.

Revizyonistler EGO'da yapılan sınavlarda da denetimi ele geçirmişlerdir. Sınavları kazanabilmek için revizyonistlerden torpilli olmak gerekmektedir. Nitekim elektrik teknisyenliği sınavında Bülent Vargel adlı müdür sınava girenlere "Sosyal-emperyalizm nedir?", "NATOmu iyidir yoksa VARŞOVA mı?" gibi sorular sormuştur. Sorulara açık cevap veren yurtseverler sınavları kazanamamışlardır. CHP'li ve TBP'li yurtseverler ise bu sınavda yedekte kalmışlardır. Revizyonistler aynı faşistlerin yöntemlerini benimsemektedirler.

EGO'nun bütün olanaklarından en başta yine bu revizyonistler yararlanmaktadırlar. Onlar lojmanlarda oturmakta makam arabalarıyla dolaşmaktadırlar. Bunlar yüzlerine sahte sosyalizm maskesi takmış işçi sınıfının, memurların ve halkın düşmanı bir avuç bürokrattır.

Bu gelişmeler revizyonizmin karakterini kavramayan devrimciler ve demokratlar için uyarıcı olmalıdır. Revizyonistler Türkiye'de daha iktidar olmadan yurtseverleri, devrimcileri ezmeye çalışmaktadır.

Bunun için tüm yurtseverler, devrimciler, Türkiye'nin en tehlikeli düşmanı olan sosyal-emperyalizme karşı birlikte mücadele etmelidirler.

MEMUR MÜCADELESİNİN ÖNÜNE DİKİLEN REVİZYONİST ENGELLER YIKILACAKTIR!

Ordu içinde Rusya hesabına yıkıcılık

Sahte TKP kendini anlatıyor

Orduda örgütlenmek, militarist kliğin emperyalizmle, büyük burjuvazi ile bağlaşıklığını açığa vurmak. TKP militan kadrosunun önünde çözüm bekleyen önemli sorunlardan biridir. (Atılım, Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Organı, yıl. 2, sayı 1, Ocak 1975)

"TKP, Silahlı Kuvvetleri devrimci hareketin önemli bir kolu saymaktadır. Faşizmi yumruk yapan Demirel'in karma hükümetini alaşağı etmek ve ilerici, halkçı bir hükümet kurmak için sürdürülen savaşa ordu destek olmalıdır." (Atılım, yıl 2, sayı 4, Nisan 1975)

"Leninci ilkeleri klavuz edinen, silahlı kuvvetleri devrimci hareketin önemli bir kolu sayan TKP, ordu içinde de çalışmalara büyük önem vermektedir. Komünistler, faşizme tırmanan Demirel hükümetini alaşağı etme savaşında yurtsever er ve subayların devrimci güçlerin safında yer almasını sağlamak için çalışmaktadırlar." (Atılım, yıl 2, sayı 7, Temmuz 1975)

"Silahlı Kuvvetlerle daha yakın işbirliği kurmak. Bütün bunlar TKP'ni güçlendirecektir." (Atılım, yıl 2, sayı 7 Temmuz 1975)

Denizli'den bir grup yurtsever asker bildiriyor:

KARA KUVVETLERİ HALKIN SESİ OKUNMAMASI İÇİN EMİR ÇIKARDI

Kara Kuvvetleri Komutanlığı ve 4'üncü Ordu, birliklere gönderdikleri yazılı emirlerle yurtsever askerler üzerindeki baskıyı artırmışlardır.

Emirler bütün birliklere bir ay kadar önce gönderilmiş ve okunmuştur. Gelen yazılı emirlerde şöyle denmektedir: 'Aşırı solun yayın organı olan Halkın Sesi dergisi ordudaki ve Denizli'deki bazı olayları yazmaktadır. Bu yazıların 11'inci Tugay'daki bir grup asker tarafından gönderildiği MİT tarafından saptanmıştır. Orduda yiyiciliğin, rüşvetin, yolsuzluğun, angaryanın, dayağın, küfürün olduğu ve MHP'li subayların örgütlendiği ileri sürülmektedir. Bu askerlerin Halkın Sesi görüşü doğrultusunda ideolojik faaliyet gösterdiği saptanmıştır."

Emirde Halkın Sesi'ni okuyan, okutan veya okunmasını öğütleyenlerin tespit edilmesi, bölük komutanlarının kendi istihbarat ekiplerini faaliyete geçirmeleri ve Kara Kuvvetleri Komutanlığına ve Dördüncü Ordu'ya bilgi vermeleri istenmiştir.

Bunun üzerine Tugay Komutanı Tuğgeneral İbrahim Akıncı ve MİT Şube Müdürü Kurmay Binbaşı İsmet Fırat, MİT subaylarını ve birkaç askeri faaliyete geçirmiştir, Bir taraftan toplantıları gözaltında tutup dinlerken diğer taraftan sol yayınları ve Halkın Sesi'ni ilerici bildikleri askerlere vermeye çalışmışlardır. Yurtsever askerler bu tuzağa düşmediler. MİT mensubu subay ve sivil polisler de er elbisesi giyerek araştırma yapmaktadırlar. Bayilere baskı yaparak Halkın Sesi alan askerlerin isimleri istenmiştir. Derneklere askerlerin alınmaması için inzibat albayı ve MİT Şube Müdürü tarafından baskı yapılmıştır.

Görüşme süresi kısıtlanmıştır. Gelen ziyaretçilerin kimlikleri ve yakınlık derecesi araştırılmaktadır. Sol yayınların siviller tarafından getirildiği ileri sürülerek ziyaretçiler sıkı bir şekilde aranmaktadır. Pazar günleri çarşıya çıkan askerler gözaltında tutulmaktadır. Ayda bir yapılan aramalar emirden sonra haftada birkaç kere yapılmaktadır. Bu aramalarda 73'üncü Piyade Alayı Beşinci Bölük erlerinden İstanbullu Volkan Çetin tutuklanmıştır. Volkan Çetin'in hatıra defterine fikirlerini yazması tutuklanmasına gerekçe gösterilmektedir. Volkan Çetin, askerlik süresi dolduğu halde serbest bırakılmamakta ve casus olduğu yalanı yayılmaya çalışılmaktadır.

Devrimcilere karşı düşmanlık güden emirler verilmektedir. Böyle emirlerden birinin okunduğu gün Nezih Erdoğan adındaki yüzbaşı bir eri keyfi olarak komaya sokana kadar dövmüş ve bir gözünü görmez hale getirmiştir. Yüzbaşı Isparta Ağır Ceza Savcılığına sevkedilmiş ve ifadesi alınmıştır.

Tugay Komutanı İbrahim Akıncı Gazanfer Bilge'nin askerliğini yapan oğluyla her gün Pamukkale'lerde kol kola gezmekte ve birlikte içki içmektedir. Diğer erlere baskı yapılırken, buna hiç dokunulmamaktadır. Bu durum Tugaydaki askerler arasında tepki yaratmaktadır.

ASKERÎ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

DÜZCE HALK BİRLİĞİ DERNEĞİ :

"YAZI İŞLERİ MÜDÜRLERİNE ÖZGÜRLÜK"

Halkın Sesi Yazı İşleri Müdürü Leyla Cümbüş'ün askeri mahkeme tarafından tutuklandığını öğrenmiş bulunuyoruz. MC iktidarı basın ve fikir özgürlüğüne kanunsuz bir şekilde saldırıda bulunmaktadır. Yapılan bu faşist baskıları nefretle karşılıyoruz. Yazı İşleri müdürlerinin derhal serbest bırakılmasını istiyoruz.

Askeri mahkemeler Basını Yargılayamaz!

Yurtseverlere Hürriyet, Zindanlar Boşalsın!

Yurtsever Basına Özgürlük!

SİVAS'IN KANGAL İlçesinin Yellice köyünden Otuz beş emekçi :

İşçilerin, köylülerin tüm yurtsever ve devrimcilerin gazetesi olan Halkın Sesi' nin yazı işleri müdürü Kemal Doğan bir süre önce ordu içindeki faşistlerin örgütlenmesini anlatan bir mektubu yayınladığı için tutuklanmıştı. Yakınlarda ise yeni yazı işleri müdürü Leyla Cümbüş tutuklandı. Bu kanunsuz bir eylemdir. Askeri Mahkemeler basını yargılayamaz.

MARAŞ/AFŞİN'den Beş Emekçi :

Halkın Sesi'ne yapılan baskıları halkımıza yapılan baskılar olarak kabul ediyor ve göğüsleyerek protesto ediyoruz.

İSTANBUL Küçükköyden On işçi :

"YURTSEVER BASINA YAPILAN BASKILARI PROTESTO EDİYORUZ"

Bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizin bayrağı olan Halkın Sesi dergisine yapılan baskıları Küçükköylü devrimciler olarak protesto ediyoruz.

Askeri Mahkemeler Basını Yargılayamaz!

Kemal Doğan ve Leyla Cümbüş Serbest Bırakılsın!

ELAZIĞ'DA DERGİMİZİ DAĞITAN VE SATANLARA BASKI YAPILIYOR

Elazığlı Devrimciler bildiriyor

Elazığ'da Halkın Sesi'nin satılmasını önlemek için polis büyük baskılara girişti. Halkın Sesi'nin 93'üncü sayısını satan bir bakkal beş gün süreyle tutuklandı ve mahkemeye verildi. Polis dükkandaki dergileri aldı.

Elazığ'da Halkın Sesi dergisini dağıtan Mustafa Arıkanoğlu gözaltına alındı ve dövüldü. Polis Mustafa Arıkanoğlu'nun üzerindeki AYDINLIK dergisinin koli makbuzunu ve parayı alarak postanedeki AYDINLIK'ın 72'nci sayısına el koydu. İki gün gözaltında tutulan Arıkanoğlu'nun evi kanunsuz bir şekilde arandı. Polis Arıkanoğlu'na dergileri kime sattığını, niçin sattığını sorarak işkence yaptı. Arkadaşa, daha çıkmamış bulunan 95'inci sayının toplatıldığını, gelir gelmez İkinci Şube'ye getirmesi söylendi

Hiç bir güç devrimci fikirlerin halka ulaşmasını engelleyemez.

MEM-DER GENEL BAŞKANI İLE KONUŞMA

Mem-Der Genel Başkanı Şamil Perk'le memur sorunları ve mücadelesiyle ilgili olarak yaptığımız görüşmeyi sunuyoruz.

Soru: Memur mücadelesi hangi taleplerr etrafında gelişmektedir?

Şamil Perk: MC, memurları sürmekte, işten atmakta, örgütlenme özgürlüğünü yok etmeye çalışmaktadır. Revizyonistler ise miting alanlarını memurlara yasaklamaya çalışmakta, Rusya'ya alkış tutmayan herkesi karalamaya çalışmaktadır - lar Bağımsızlığına ve özgürlüğüne düşkün olan memurlar iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı mücadeleye girmektedirler.

Memurların grev, toplu sözleşme ve sendika hakkı hakim sınıflarca gaspedilmektedir. Oysa, bu hakların memurlara tanınması, Türkiye'nin de imzaladığı beş uluslararası anlaşmanın gereğidir. "Sendika Hakkımız Söke Söke Alırız" şiarı memurların uğrunda mücadele ettikleri bir talep olmuştur.

Memur mücadelesi, memurlara siyaset yasağının son bulması, gösterge tablosunun değiştirilmesi, memurlara her üç yılda bir terfi verilmesi, çocuk zammının artırılması, yakacak zammı verilmesi, memur maaşlarının vergilendirilmemesi, en az ücret, adaylık süretlerinin kaldırılması ve temettü ikramiyeleri gibi talepler etrafında yükselmektedir.

Soru: MEYAK, katsayı, Kamu İktisadi Teşebbüslerindeki (KİT) ikramiye dağıtımı konularındaki görüşlerinizi açıklar mısınız?

Ş. Perk: MEYAK kesintileri memurlardan 1970 yılında kesilmeye başlanmıştır. Amacı memurlara sosyal hizmet ve yardımlar götürmek olarak tespit edilmiştir. Ancak bu kesintiler bugün işbirlikçi büyük burjuvaziye hizmet etmektedir. Bugün MEYAK kesintileri, memurlardan zorla kesilen dördüncü bir vergidir. MEYAK kesintilerinin durdurulması ve birikmiş olan kesintilerin faizleriyle ödenmesi, memurların güncel taleplerindendir. MEM-DER bu konuda mücadelesini sürdürmektedir.

Katsayı sistemi kesinlikle geniş memur kitlesinin aleyhine işlemektedir. Bunu MEM-DER kurulduğu günden beri savunmuştur. Bu mücadelede MEM-DER'in karşısına faşistler ve revizyonistler çıkmıştır. MEM-DER'in mücadelesi sonucu "Katsayı çözüm değildir, gösterge tablosu değiştirilsin" sloganı geniş memur kitlesine mal olmuş, revizyonistler bile son günlerde katsayı artışını savunmaktan vazgeçmişlerdir. Katsayı konusuna en iyi örnek bu yılın Bütçe Kanunu'dur. Bütçe Plan Komisyonunda son olarak katsayının 11'e yükseltilmesine karar verilmiştir. Katsayı 11 olduğunda en az maaş alan memurun maaşı 32 lira azalmakta, en yüksek maaş alan bürokratın maaşı ise net 4000 lira artmaktadır. Bu nedenle biz gösterge tablosunun değiştirilmesini ve en az göstergenin 500, en yüksek göstergenin 1055 olarak tespit edilmesini talep ediyoruz

KİT personeline verilen ikramiyeler de, taban ve tavan maaşlar arasındaki korkunç uçurum nedeniyle tabana hizmet etmemektedir. Bu nedenle biz, yalnız KİT personeline değil, bütün memurlara yılda 6000 lira yakacak zammı verilmesini talep ediyoruz.

Ancak 1976 yılı ikramiyelerinin KİT' personeline verilmemesi 440 sayılı Kanunun 30'uncu ve Geçici 7'nci maddesini çiğneme anlamını taşımaktadır. Bu kanunu çiğneyen Maliye Bakanı Yılmaz Ergenekon'un TCK'nun 260'ıncı maddesi hükmü uyarınca cezalandırılması, bu konudaki ikinci talebimizdir.

Soru: Memur mücadelesinin önündeki engeller nelerdir?

Ş. Perk: Memur mücadelesinin önündeki iki büyük engel faşistler ve revizyonistlerdir. Ancak faşistlerin halk düşmanı, memur düşmanı yüzü artık iyice açığa çıkmış ve memur kitlesinde faşizme karşı geniş bir tepki oluşmuştur. Revizyonistler ise memur mücadelesine anti-faşist bir görünüm altında sızabilmektedirler.

Revizyonistler "katsayı artışı bir nevi toplu sözleşmedir" diyerek memurların toplu sözleşme mücadelesinin önüne dikilmişlerdir. TRT de temettülerin ödenmemesini protesto amacıyla imza toplayan MEM-DER üyelerini bir yandan Şaban Karataş öte yandan revizyonistler engellemeye çalışmışlardır. TÜM-DER içindeki bazı revizyonistler Milli Eğitim Bakanlığında bir üyemizi Bakanlıktaki faşist militanlara ihbar etmekle tehdit etmişlerdir. Emekli Sandığında temettülerin ödenmemesini protesto ederek yemeğe girmeyen personelin yemek boykotunu kırmak için faşistlerle beraber yemeğe inmişlerdir.

Soru: Memurların örgütlenmesi ile ilgili olarak görüşleriniz nelerdir?

Ş. Perk: Bugün memurları örgütlemeye çalışan iki kuruluş vardır. MEM-DER ve revizyonistlerin yönetiminde olan TÜM-DER. TÜM-DER, başından itibaren izlediği revizyonist siyaseti ve dernek içi demokrasiyi tanımamasıyla memurların örgütü olma niteliğini kazanamamıştır. MEM-DER amaçları, kuruluşu ve örgütlenmesiyle bütün memurları kapsayan genel bir memur örgütüdür. Ancak memurların yerel sorunlarının çözümü, yerel örgütlenme sorunlarının çözümü konusunda MEM-DER bir genel memur örgütü olarak yetersiz kalmaktadır. Bu bakımdan memur örgütlenmesinde ikili bir yol izlenmelidir.

Birincisi, işkollarında ve büyük işyerlerinde işyeri ve işkolu örgütleri yaygınlaştırılmalıdır. Küçük işkolları ve işyerleri ile küçük il ve ilçelerde MEM-DER gibi genel memur örgütlerine halen ihtiyaç vardır.

İkincisi, yaygınlaştırılan işyeri ve işkolu örgütleri merkezileştirilmelidir.

Soru: Genel Kurulunuzun yaklaştığı şu günlerde gelecek dönem çalışmaları için planlarınız nelerdir?

Ş. Perk: Memur mücadelesi açısından gelecek olumludur. MEM-DER gelecek dönemde şu görevleri tespit etmektedir:

Seçimler sırasında memurlardan oy isteyen partilerden memurlar üzerindeki siyaset yasağının kalkması ve sendika hakkının tanınması talep edilecektir.

MEM-DER yeni mücadele dönemine: Katsayı Çözüm Değildir! Gösterge Tablosu Değiştirilsin! Memura Siyaset Yasaklanamaz! Sendika Hakkımız Söke Söke Alırız! Revizyonizmle Uzlaşmaya Son! Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye sloganlarıyla girmektedir.

YORUMSUZ

İNGİLİZ DIŞİŞLERİ BAKANI : "YUMUŞAMA DÖNEMİ BİTTİ "

Yeni İngiliz Dışişleri Bakanı yaptığı ilk önemli konuşmada "Doğu ile Batı arasındaki yumuşama döneminin artık bittiğini" söyledi.

TÜRKİYELİ İŞÇİLER KURULTAYINA RUS BEŞİNCİ KOLUNUN MAŞASI ATTF DE KATILDI

2 Mart 1977 tarihli Politika gazetesi, geçenlerde Batı Almanya'da toplanan "Türkiyeli İşçi Kurultayı" hakkında geniş bilgi verdi. Politika, kurultay sonunda kurulan federasyona katılan örgütlerin isimlerini açıklıyor. Bunlar arasında Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu (ATTF), Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi (TBÖK), Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu (TDF) da var. Bilindiği gibi bu kuruluşlar ve özellikle ATTF, yayın, bildiri ve toplantılarında açıktan açığa Rus beşinci kolu sahte TKP'nin reklamını yapmaktadır. Yurtdışında çıkan Kurtuluş adlı yayın organıyla da tanınan ATTF, sahte TKP'nin çeşitli faaliyetleri için eskiden beri kullandığı bir maşadır. Kurultayda Berlin Halkçı Devrimci Birliği adlı CHP'li örgüt federasyon önerilerine karşı çıkmıştır. Bu örgüt federasyonun hiç bir tabanı bulunmayan bazı örgütlerin CHP'ye sırt dayayarak güçlenmelerine yarayacağını açıklamıştır. Nitekim, daha toplantı sırasında bu örgütler CHP'nin, temsilcilerini seçimlerde aday göstermesini istemişlerdir. CHP Genel Merkezinin Türkiye'den konuşmacı gönderdiği böyle bir toplantıda, Berlin Halkçı Devrimci Birliği'nin tutumu, yurtdışındaki ilerici çevreler de takdirle karşılanmıştır.

MALAKA BOĞAZINDAN DEV TANKERLERİN GEÇİŞİ SINIRLANDIRILDI

Malezya, Singapur ve Endonezya Dışişleri Bakanları 24 Şubat günü Malaka Boğazında sefer güvenliği ile iligili bir anlaşma imzaladılar. Anlaşma da bir dizi tedbir tespit edilmiş ve özellikle dev tankerlerin geçişleri sınırlandırılmıştır.

HANİ LOCKHEEDLE İLGİLİ BELGELERİN HEPSİ GELMİŞTİ ?

2 Mart tarihli gazeteler Adalet Bakanının Lockheed rüşvet olayı ile ilgili yeni belgeler almak için Nisan ayı başlarında Amerika'ya gideceğini yazdılar. Bilindiği gibi bugüne kadar hükümet defalarca Lockheed olayıyla ilgili bütün belgelerin alındığını ve yeni belgeler bulunmadığını resmen açıklamıştı.

YENİ ÇARLAR DOĞU'YA SALDIRIR GİBİ YAPARAK BATI'YA SALDIRMAYA HAZIRLANIYOR

Gazeteler, Sovyetler Birliği'nin Çin Halk Cumhuriyeti sınırında sahte hava alanları inşa ettiğini yazmaktadır. Hatırlanacağı gibi, Çu En-lay, Çin 4'üncü Halk Kongresinde, Sovyetler Birliği'nin doğuya saldırır gibi görünüp, batıya saldırmaya hazırlandığı üzerinde özellikle durmuştu.